

ରୋମୀୟଙ୍କ ପ୍ରତି ପତ୍ର

1 ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କ ନିଶ୍ଚିତ ଦାସ ପାଉଲଙ୍କଠାରୁ ନମସ୍କାର । ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରେରିତ ଭାବରେ ଡାକିଲେ । ତାହାଙ୍କର ସ୍ତସ୍ୟମାଗୁର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିବା ପାଇଁ ମୁଁ ବନ୍ଧା ହେଲି ।

2 ପରମେଶ୍ୱର, ଏହି ସ୍ତସ୍ୟମାଗୁର ନିଜ ଲୋକଙ୍କୁ ଦେବା ପାଇଁ ବହୁ ଆଗରୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି ଥିଲେ । ପରମେଶ୍ୱର, ନିଜ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବନ୍ଧାମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ । ସେହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପବିତ୍ର ଗାୟତ୍ରେ ଲେଖା ହୋଇଛି । 3 ଏହି ସ୍ତସ୍ୟମାଗୁର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ତଥା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଟେ । 4 ସେ ଦାଉଦଙ୍କ ବଂଶରେ ମନୁଷ୍ୟ ରୂପରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ପୁନରୁତ୍ଥାନର ଫଳ ସ୍ୱରୂପ ସେ ମହାନ ଶକ୍ତି ସହିତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପୁତ୍ର ରୂପେ ଘୋଷିତ ହେଲେ । 5 ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ବାତ୍ତାବହ ହେବାର ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି । ପରମେଶ୍ୱର, ଏହା ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ନୀତିର ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ ଦନ୍ତାଇବା ଓ ତାହାଙ୍କୁ ମାନବା ପାଇଁ ଏହି କାମ ମୋତେ ଦେଲେ । ମୁଁ ଏହି କାମ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ କରୁଛି । 6 ଭୁଲ୍ମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ହେବା ପାଇଁ ଡକା ଯାଇଛନ୍ତି ।

7 ଭୁଲ୍ମେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ଲୋକ ବୋଲି ବନ୍ଧା ଯାଇ ଥିବାରୁ, ମୁଁ ଭୁଲ୍ମମାନଙ୍କୁ ଏହି ପତ୍ର ଲେଖୁଛି । ଭୁଲ୍ମମାନଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଶାନ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ । ଆତ୍ମ ପରମପିତା ପରମେଶ୍ୱର ଓ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଶାନ୍ତି ଭୁଲ୍ମମାନଙ୍କୁ ମିଳୁ ।

ଧନ୍ୟବାଦ ପ୍ରାର୍ଥନା

8 ସର୍ବପ୍ରଥମେ ମୁଁ କହିବାକୁ ଚାହେଁ ଯେ ଭୁଲ୍ମ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଁ ମୋର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଛି । ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଛି କାରଣ ଭୁଲ୍ମମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ବିଷୟରେ ସାରା ସଂସାର ଚର୍ଚ୍ଚା କରୁଛି । 9 ପ୍ରତିଥର ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲ ବେଳେ ଭୁଲ୍ମମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରୁଛି । 10 ପରମେଶ୍ୱର ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ଏହା ସତ୍ୟ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ବିଷୟରେ ସ୍ତସ୍ୟମାଗୁର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇବା ଦ୍ୱାରା ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମୋ ଅନ୍ତରର ସହ ଉପାସନା କରୁଛି । ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ ଯେ, ଭୁଲ୍ମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବା ପାଇଁ ମୋତେ ଅନୁମତି ମିଳୁ । ପରମେଶ୍ୱର ଲଜ୍ଜା କଲେ ଏହା ସମ୍ଭବ ହେବ । 11 ମୁଁ ଭୁଲ୍ମମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ବହୁତ ଲଜ୍ଜା କରେ । ଭୁଲ୍ମମାନଙ୍କୁ କିଛି ଆତ୍ମିକ ଅନୁଗ୍ରହଦାନ ଦେଇ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରାଇବା ମୋର ଲଜ୍ଜା । 12 ମୋର କହିବାର ଅର୍ଥ ଏହି ଯେ ଆତ୍ମେମାନେ ଏକ

ଆରେକକୁ ନିଜ ନିଜର ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ସାହାଯ୍ୟ କରିବା । ଭୁଲ୍ମମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ମୋତେ ଓ ମୋ ବିଶ୍ୱାସ ଭୁଲ୍ମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ । 13 ଭଲ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ମୁଁ ଭୁଲ୍ମମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଚାହେଁ ଯେ, ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ବହୁତ ଥର ଭୁଲ୍ମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛି, କିନ୍ତୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଭୁଲ୍ମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବାକୁ ବାଧା ପାଇଛି । ଭୁଲ୍ମମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମିକ ଭାବରେ ବଢ଼ିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଆସିବାକୁ ଲଜ୍ଜା କରିଥିଲି । ଅନ୍ୟ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଯେପରି ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲି, ସେହିପରି ଭୁଲ୍ମମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଚାହେଁ । 14 ମୁଁ ଗ୍ରୀକ୍ ବା ବର୍ବର, ବୁଦ୍ଧିମାନ ବା ମୂର୍ଖ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେବା କରିବାକୁ ଉଚିତ ମନେ କରେ । 15 ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ରୋମରେ ରହୁଥିବା ଭୁଲ୍ମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସ୍ତସ୍ୟମାଗୁର ଦେବାକୁ ଲଜ୍ଜା କରୁଛି ।

16 ମୁଁ ଏହି ସ୍ତସ୍ୟମାଗୁର ପାଇଁ ଗର୍ବ ଅନୁଭବ କରୁଛି । ଏହି ସ୍ତସ୍ୟମାଗୁର ହେଉଛି ଶକ୍ତି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଓ ପରେ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ । 17 ପରମେଶ୍ୱର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କିପରି ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଧାର୍ମିକ କରନ୍ତି ତାହା ସ୍ତସ୍ୟମାଗୁର ଦର୍ଶାଇଥାଏ । ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ଧାର୍ମିକତା ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଓ ବିଶ୍ୱାସରେ ଶେଷ ହୁଏ । ଯେପରି ଧର୍ମଗାୟତ୍ରେ କୁହା ଯାଇଛି, “ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଧାର୍ମିକ ଅନନ୍ତକାଳ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରହେ ।”*

ସମସ୍ତେ ପାପ କରିଛନ୍ତି

18 ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି । ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କରାଯାଉଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ କୁକର୍ମ ଓ ମନ୍ଦକର୍ମ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର କ୍ରୋଧ କରନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସତ୍ୟ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ନିଜର ମନ୍ଦ ନୀତି ଦ୍ୱାରା ତାହା ଲୁଚାନ୍ତି । 19 ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟକ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରା ଯାଇ ସାରିଥିବାରୁ, ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କର କ୍ରୋଧ ଦେଖାନ୍ତି । ପ୍ରକୃତରେ, ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ବିଷୟରେ ଯାହା ନିଶ୍ଚିତ କଥା, ସେ ସମସ୍ତ କଥା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦେଖାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ।

20 ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟରେ କେତେକ ତଥ୍ୟ ଲୋକେ ଦେଖି ପାରନ୍ତେ ନାହିଁ ତାହାଙ୍କର ଅନନ୍ତ ଶକ୍ତି ଓ ପରମେଶ୍ୱରତ୍ୱ ତାହାଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱର ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ କଥା । କିନ୍ତୁ ନିଜର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆରମ୍ଭରୁ ସେ ଗୁଡ଼ିକ ଲୋକମାନଙ୍କ ବୁଝିବା ପାଇଁ ସହଜ କରା ଯାଇଛି । ଏ ଗୁଡ଼ିକ ପରମେଶ୍ୱର ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇ ଥାଏ ।

ସେଥିପାଇଁ ମନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ବାହାନା ନାହିଁ। **21**ଲୋକେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦାଣ୍ଡିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦେଲେ ନାହିଁ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦଶାଇଲେ ନାହିଁ। ଲୋକଙ୍କ ଚିନ୍ତାଧାରା ନିରର୍ଥକ ହେଲା। ସେମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧକାରରେ ଭରିଗଲା। **22**ଲୋକେ ନିଜକୁ ବୁଦ୍ଧିମାନ ବୋଲି କହିଲେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନେ ମୂର୍ଖ ହୋଇଗଲେ। **23**ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଚରସ୍ତ୍ରୀୟା ମହିମାକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ। ଲୋକେ ସେହି ମହିମାକୁ ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜା ଦ୍ୱାରା ବେପାର କଲେ। ଲୋକେ ଏହି ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ପକ୍ଷୀ, ପଶୁ ଓ ସରୀସୃପ ରୂପ ପ୍ରଦାନ କଲେ।

24ଲୋକେ ସର୍ବଦା ମନ କର୍ମ କରିବାକୁ ଲଜ୍ଜା କଲେ। ସେମାନେ ପାପରେ ପୁଣି ଥିଲେ। ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜର ପାପ ମାର୍ଗରେ ଯିବା ପାଇଁ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ। ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଯୌନପାପରେ ପଶୁପୁଣି ହେଲେ ଓ ନିଜ ନିଜ ଗରୀରକୁ ପରସ୍ପର ସହତ ମନ କର୍ମରେ ନିୟୋଦିତ ରଖିଲେ, ଯା'ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ଗରୀର ନିନ୍ଦିତ ହେଲା। **25**ଲୋକେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସତ୍ୟ ବଦଳରେ ମିଥ୍ୟାକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ। ସେମାନେ ସୃଷ୍ଟି ବସ୍ତୁ ଗୁଡ଼ିକର ଉପାସନା ଓ ସେବା କଲେ। ସେମାନେ ଏହି ବସ୍ତୁ ଗୁଡ଼ିକର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉପାସନା କଲେ ନାହିଁ। ପରମେଶ୍ୱର ସର୍ବଦା ପ୍ରାଣସାର ପାତ୍ର। ଆମେନ।

26ସେଥିପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଲଜ୍ଜାଦନକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ। **27**ସେହିଭଳି ପୁରୁଷମାନେ ମଧ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ସ୍ୱାଭାବିକ ସଙ୍ଗ ଛାଡ଼ି ପରସ୍ପର ଭିତରେ କାମନାରେ ଲିପ୍ତ ହେଲେ। ପୁରୁଷମାନେ ଅନ୍ୟ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହତ ଅଶୋଭନୀୟ ବ୍ୟବହାର କଲେ। ନିଜର ମନ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସେମାନେ ନିଜ ଦେହରେ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗିଲେ।

28ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟସ୍ତରେ ପ୍ରକୃତ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ଲୋକେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଲେ ନାହିଁ। ସେଥିପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ବିକୃତ ଚିନ୍ତାରେ ରହିବାକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ ଓ ସେମାନେ ଅନୁଚିତ କର୍ମକରି ରହିଲେ। **29**ସେହି ଲୋକମାନେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ପାପ, ମନଭାବନା, ସ୍ୱାର୍ଥ ଓ ଘୃଣାରେ ପଶୁପୁଣି ଥିଲେ। ସେମାନେ ହତ୍ୟା, ଝଗଡ଼ା, ମିଛ, ଛନ୍ଦ-କପଟତା ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ମନ ଚିନ୍ତାରେ ବୁଡ଼ି ରହିଲେ।

30ସେମାନେ ପରଚର୍ଚ୍ଚା କରନ୍ତି, ପରନିନ୍ଦା କରନ୍ତି, ଓ ଏକ ଆରେକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମନ୍ଦକଥା କୁହନ୍ତି। ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି। ସେମାନେ ଉଦ୍ଧତ, ଆତ୍ମଗର୍ବୀ ଓ ଅହଂକାରୀ। ସେମାନେ ମନ୍ଦକର୍ମ କରିବା ପାଇଁ ବାଟ ଖୋଜୁ ଥାଆନ୍ତି। **31**ସେମାନେ ନିଜର ପିତାମାତାଙ୍କୁ ମାନନ୍ତି ନାହିଁ। ସେମାନେ ମୂର୍ଖ ସେମାନେ ନିଜର କଥା ରଖନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାଭାବ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ନାହିଁ।

32ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦାଶନ୍ତ୍ୟ। ସେମାନେ ଦାଶନ୍ତ୍ୟ ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା କୁହେ, ଯେଉଁ ଲୋକ ଏହି ଭଳି ଜୀବନ ଯାପନ କରୁଛନ୍ତି, ସେ ମରବା ଉଚିତ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏହି ମନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ କରି ଚାଲିଲେ। ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଏହିଭଳି କାମ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ସମର୍ଥନ କରନ୍ତି।

ପରମେଶ୍ୱର ବିଗ୍ରହ କରନ୍ତୁ

2 ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଭବିଷ୍ୟତ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କର ନ୍ୟାୟବିଗ୍ରହ କରି ପାରିବ ତା ହେଲେ ତୁମ୍ଭେ ଭୁଲ କରୁଛ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ପାପର ଦୋଷୀ। ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ନ୍ୟାୟ ବିଗ୍ରହ କରୁଛ, ହେଲେ ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପରି ମନ କାମ କରୁଛ। ଅତଏବ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ନ୍ୟାୟବିଗ୍ରହ କରୁଛ, ସେତେବେଳେ ପ୍ରକୃତରେ ନିଜକୁ ଅପରାଧୀ ବୋଲି ନ୍ୟାୟବିଗ୍ରହ କରୁଛ। **2**ପରମେଶ୍ୱର, ଯେଉଁମାନେ ଏପରି ମନ୍ଦକର୍ମ କରନ୍ତି ତାହାଙ୍କର ନ୍ୟାୟ ବିଗ୍ରହ କରନ୍ତି। ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ ଯେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ନ୍ୟାୟ ବିଗ୍ରହ ଠିକ୍ ଅଟେ। **3**ତୁମ୍ଭେ ଭୁଲକାମ କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କର ନ୍ୟାୟବିଗ୍ରହ କରୁଛ। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଭଳି ଭୁଲକାମ କରୁଛ। ସେଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଦାଣ୍ଡ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ନିର୍ଣ୍ଣିତ ଭାବରେ ତୁମ୍ଭର ନ୍ୟାୟବିଗ୍ରହ କରିବେ। ତୁମ୍ଭେ ବିଗ୍ରହରୁ ରକ୍ଷା ପାଇ ପାରିବ ନାହିଁ। **4**ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭପ୍ରତି ଅତି ଦୟାଳୁ। ସେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଧୈର୍ଯ୍ୟବାନ। ପରମେଶ୍ୱର ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତି ଯେ ତୁମ୍ଭେ ବଦଳି ଯାଅ। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କର ଦୟାଳୁତା ବ୍ୟସ୍ତରେ ଆଦୌ ଭାବୁ ନାହିଁ। ଏହା ହୋଇ ପାରେ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ସମ୍ଭବତଃ ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ ଯେ ତୁମ୍ଭକୁ ନିଜର ହୃଦୟ ଓ ଜୀବନ ବଦଳାଇବା ପାଇଁ ସ୍ତ୍ରୀଯୋଗ ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଦୟାଳୁ ହୋଇଛନ୍ତି। **5**କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ କଠିନ ଓ ଅନୁତାପବିହୀନ। ତୁମ୍ଭେ ବଦଳିବା ପାଇଁ ନାଗୁନ। ସେଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ନିଜର ଦଣ୍ଡକୁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ବଢ଼ାଉଛ। ଯେଉଁ ଦିନ ପରମେଶ୍ୱର ନିଜର କ୍ରୋଧ ଦେଖାଇବେ, ସେହି ଦିନ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଦଣ୍ଡ ପାଇବ। ସେହି ଦିନ ଲୋକେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଠିକ୍ ନ୍ୟାୟବିଗ୍ରହ ଦେଖିବେ। **6**ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକକୁ ନିଜ ନିଜର କର୍ମ ଅନୁସାରେ ପୁରସ୍କାର ବା ଦଣ୍ଡ ଦେବେ। **7**କେତେକ ଲୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମହିମା, ସମ୍ମାନ ଓ ପରମେଶ୍ୱର ଦେବାକୁ ଥିବା ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପାଇଁ ବଞ୍ଚନ୍ତି। ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଦା ଭଲ କାମ କରି ଧୈର୍ଯ୍ୟପୂର୍ବକ ଏହି ଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଜୀବନ ଧାରଣ କରନ୍ତି, ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱର ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରଦାନ କରିବେ। **8**କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ସ୍ୱାର୍ଥପର ଓ ସତ୍ୟକୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ପାଇଁ ମନା କରନ୍ତି ଓ ମନ ମାର୍ଗ ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତି, ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ। **9**ମନ୍ଦକାମ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକକୁ ପରମେଶ୍ୱର ଦୁଃଖ ଓ ସଂକଟରେ ପକାଇବେ। ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ, ପରେ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ। **10**କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର, ଭଲ କାମ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକକୁ ଗୌରବ, ସମ୍ମାନ ଓ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ-ପ୍ରଥମେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଓ ପରେ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ। **11**ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି ସମାନ ଭାବରେ ନ୍ୟାୟବିଗ୍ରହ କରନ୍ତି।

12ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦାଣ୍ଡିଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁଲୋକମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବ୍ୟସ୍ତରେ ଶୁଣି ନାହାଁନ୍ତି, ପାପ କର୍ମ କଲି ବେଳେ ସମସ୍ତେ ସମାନ। ଲୋକେ ଯେଉଁମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦାଣ୍ଡି ନାହାଁନ୍ତି ଓ ପାପ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନଷ୍ଟ

ହୋଇ ଯିବେ ଓ ସେହି ପରି, ଯେଉଁମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାଶିଛନ୍ତି ଓ ପାପ କରୁଛନ୍ତି, ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କର ନ୍ୟାୟାଦିବର ହେବ । **13** ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ କେବଳ ଗୁଣିଥିଲେ କେହି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି ଧାର୍ମିକ ହୋଇ ପାରବ ନାହିଁ । ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସମଗ୍ର ଭାବରେ ପାଳନ କଲେ ହିଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଲୋକମାନଙ୍କୁ, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି ଧାର୍ମିକ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରେ । **14** ଅଣ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସ୍ଵାଭାବିକ ଭାବରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ନ ଦାଣି ମଧ୍ୟ କାମ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେ ଗୁଡ଼ିକ ହିଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଯାଏ । ସେମାନଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହା ସତ୍ୟ । **15** ସେମାନେ ହୁଦୟରେ ଦାଣି ପାରନ୍ତି ଯେ କଣ ଠିକ୍ ଓ କଣ ଭୁଲ । ଯାହା ଠିକ୍ ତାହା ବ୍ୟବସ୍ଥା ରୁହେଁ । ସେମାନେ ଠିକ୍ ଓ ଭୁଲ ବିଷୟରେ ଯାହା ଅନୁଭବ କରନ୍ତି, ତାହା ଦେଖାଇ ମଧ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି । ବେଳେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ବିଚାର ସେମାନଙ୍କୁ କୁହେ ଯେ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ କାମ କଲେ ସେମାନେ ଦୋଷୀ ହୁଅନ୍ତି ଓ ବେଳେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ବିଚାର ସେମାନଙ୍କୁ କୁହେ ଯେ, ସେମାନେ ଉତ୍ତମ କାମ କଲେ, ସେମାନେ ନିଜକୁ ଦୋଷୀ ବିବେଚିତ କରନ୍ତି ନାହିଁ । **16** ଯେଉଁ ଦିନ ପରମେଶ୍ଵର ଲୋକମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଥିବା ଗୁପ୍ତକଥା ଗୁଡ଼ିକର ନ୍ୟାୟାଦିବର କରିବେ ସେହି ଦିନ ଏହି କଥା ଘଟିବ । ମୁଁ ଯେଉଁ ସ୍ଵପନାଗୁରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହୁଛି, ତାହା କୁହେ ଯେ, ପରମେଶ୍ଵର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କ ଦ୍ଵାରା, ଲୋକମାନଙ୍କର ନ୍ୟାୟାଦିବର କରିବେ ।

ଯିହୁଦୀ ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥା

17 ତୁମ୍ଭେ ବିଷୟରେ କଣ? ତୁମ୍ଭେ କହୁଛ ତୁମ୍ଭେ ଜଣେ ଯିହୁଦୀ । ତୁମ୍ଭର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ଭରସା ଅଛି ଓ ଗର୍ବ କରି ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛ । **18** ତୁମ୍ଭେ ଦାଣି ଯେ, ତୁମ୍ଭେ କଣ କରିବ ବୋଲି ପରମେଶ୍ଵର ରୁହାଁନ୍ତି । ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଦାଣିକ ଯେ କେଉଁ ବିଷୟ ଗୁଡ଼ିକ ମହତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗିଣିଛ । **19** ତୁମ୍ଭେ ଭାବୁଛ ଯେ, ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ସତ୍ୟ ମାର୍ଗ ବିଷୟରେ ଦାଣି ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ମାର୍ଗ ଦର୍ଶକ । ତୁମ୍ଭେ ଭାବୁଛ ଯେ, ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ଧକାରରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଆଲୁଅ ସଦୃଶ । **20** ତୁମ୍ଭେ ଭାବୁଛ ଯେ, ଯେଉଁମାନେ ମୁର୍ଖ, ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ଦେଖାଇ ପାରବ । ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଭାବୁଛ ଯେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଏବେ ମଧ୍ୟ ଗିଣିବା ଆବଶ୍ୟକ, ସେମାନଙ୍କର ତୁମ୍ଭେ ଗିଣକ । ତୁମ୍ଭ ପାଖରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି ସେଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଭାବୁଛ ଯେ ତୁମ୍ଭେ ସବୁ କିଛି ଦାଣିକ ଓ ତୁମ୍ଭ ପାଖରେ ସତ୍ୟ ଅଛି । **21** ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଗିଣା ଦେଉଛ । ସେ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତୁମ୍ଭେ ନିଜକୁ ଗିଣା କାହିଁକି ଦେଉନାହିଁ? ତୁମ୍ଭେ ଲୋକଙ୍କୁ କହୁଛ ଚୋରୀକର ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ନିଜେ ଚୋରୀ କରୁଛ । **22** ତୁମ୍ଭେ କହୁଛ ଲୋକେ ବ୍ୟଭିଚାର ପାପ କରିବା କଥା ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ନିଜେ ସେହି ପାପରେ ଦୋଷୀ । ତୁମ୍ଭେ ମୂର୍ଖିକୁ ଘୃଣା କରିଥାଅ । **23** କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ମନ୍ଦିରରୁ ଚୋରୀ କରୁଛ । ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଇଁ ଗର୍ବ କରୁଛ । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥା

ଭଙ୍ଗ କରି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଲଜ୍ଜା ଦେଉଛ । **24** ପବିତ୍ର-ଗାୟତ୍ରେ * ଲେଖା ଅଛି, “ଅଣ ଯିହୁଦୀମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ କଥା, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହିଁ କୁହନ୍ତି ।” *

25 ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ବ୍ୟବସ୍ଥା* ପାଳନ କରୁଛ ତାହେଲେ ତୁମ୍ଭର ସ୍ତନ୍ତ* ହେବାର ମୂଲ୍ୟ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭଙ୍ଗ କରୁଛ ତାହେଲେ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ତନ୍ତ ନ ହେବା ସହଜ ସମାନ । **26** ଅଣ ଯିହୁଦୀମାନେ ସ୍ତନ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଯଦି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରନ୍ତି ଭଲ ଆଚରଣ କରନ୍ତି, ତାହେଲେ ସେମାନେ ସ୍ତନ୍ତ ହେବା ଭଲ ହେଲେ । **27** ତୁମ୍ଭେ, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ଲିଖିତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି ଓ ସ୍ତନ୍ତ ମଧ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭଙ୍ଗ କରୁଛ । ଅତ୍ୟବ ଶାରୀରିକ ଭାବେ ସ୍ତନ୍ତ ନ ହୋଇ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରୁଥିବା ଲୋକେ ଦେଖାଇ ଦେବେ ଯେ ତୁମ୍ଭେ ଦୋଷୀ ଅଛ । **28** ଜଣେ କେବଳ ଶରୀରରେ ଯିହୁଦୀ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ଯିହୁଦୀ ନୁହେଁ । ପ୍ରକୃତ ସ୍ତନ୍ତ କେବଳ ବାହାର ଶରୀରରେ ନୁହେଁ । **29** ଜଣେ ଲୋକ ଯଦି ପ୍ରକୃତରେ ଯିହୁଦୀ ସେ ଅନ୍ତରରୁ ଯିହୁଦୀ ଅଟେ । ପ୍ରକୃତ ସ୍ତନ୍ତ ହୁଦୟରେ ହିଁ କର ଯାଇଥାଏ । ଏହା ଆତ୍ମା* ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇ ଥାଏ । ଆନ୍ତରିକ ଭାବରେ ନୁହେଁ । ଯେଉଁ ଲୋକ ହୁଦୟରେ ଆତ୍ମା ଦ୍ଵାରା ସ୍ତନ୍ତ ହୋଇ ଥାଏ ସେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରଣୟ ପାଏ, ମଣିଷମାନଙ୍କ ଠାରୁ ନୁହେଁ ।

3 ଅତ୍ୟବ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଠାରେ କଣ ଅଧିକ ଅଛି ଯାହା ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରେ ନାହିଁ? ଅସ୍ତନ୍ତ ହେବାର କ’ଣ ବିଶେଷ ମୂଲ୍ୟ ଅଛି? **2** ଯିହୁଦୀ ମାନଙ୍କ ଠାରେ ଅନେକ କିଛି ବିଶେଷ ବିଷୟ ଅଛି । ସବୁଠାରୁ ମହତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ଏହି ଯେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ପରମେଶ୍ଵର ତାହାଙ୍କ ଉପଦେଶ ଗୁଡ଼ିକୁ ସମର୍ପିତ କଲେ । **3** ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ, କେତେକ ଯିହୁଦୀ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସ ନଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଅବିଶ୍ଵାସ କ’ଣ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ନିଜ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ରଖିବାରେ ବାଧା ଦେବ? **4** କେବେ ନୁହେଁ । ଯଦି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଅସତ୍ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ଵର ସତ୍ୟ ହୋଇ ରହିବେ । ଗାୟତ୍ରେ ଲେଖା ଅଛି ଯେ:

“ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର କହୁଥିବା ବିଷୟ ଦ୍ଵାରା ଧାର୍ମିକ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହେବ, ଓ ନ୍ୟାୟାଦିବର ହେଲବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ବିଦୟଲଭ କରିବ ।” *ଗୀତାସଂହତା 51:4*

5 ଆମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ ଭୁଲ କରୁ, ସେଥିରୁ ସ୍ଵଳ୍ପ ଭାବରେ ଜଣା ପଡ଼େ ଯେ ପରମେଶ୍ଵର ହେଉଛନ୍ତି ଠିକ୍ । ସେଥିପାଇଁ ପରମେଶ୍ଵର ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭକୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଅନ୍ତି,

- ‘ପବିତ୍ର ଗାୟ’ ପ୍ରାଚୀନ ସ୍ଵମାଗୁର (ପୁରାତନ ନିୟମ)
- ‘ଅଣ ଯିହୁଦୀ ... କୁହନ୍ତି’ ଯିଶାଇୟ 52:5 ରୁ ଉଦ୍ଘୃତ
- ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅର୍ଥ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିୟମ ।
- ସ୍ତନ୍ତ ଲିଙ୍ଗର ଉପର ଚମଡ଼ା କଟା ଯିବା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯିହୁଦୀ ବାଳକର ଏହା କର ଯାଇଥାଏ ।
- ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା । ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆତ୍ମା, ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆତ୍ମା ।

କଣ ଆମ୍ଭେ କହ ପାରିବା ଯେ, ସେ ଅନ୍ୟାୟୀ? ମୁଁ କେତେକ ଲୋକଙ୍କ ଭାବିବାର ଢଳ ବନ୍ଧୁରେ କହୁଛି । 6ନା! ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର ଆମକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ, ତା’ହେଲେ ସେ ସଂସାରର ବିଚାର କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

7ଜଣେ ଲୋକ କହ ପାରେ, “ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ମିଛ କହେ ତାହା ପ୍ରକୃତରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅଧିକତର ମହମା ପ୍ରଦାନ କରେ, କାରଣ ମୋ ମିଛ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ ।” ସେଥିପାଇଁ ମୋତେ ପାପୀ ବୋଲି କାହିଁକି ବିଚାର କରାଗଲା? 8ଏହି ସମାନ କଥା କହିବା ହେଲା, “ଆମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ମନ୍ଦକାମ କରିବା, କାରଣ ତା’ ଦ୍ୱାରା ଭଲ ଆସିବ ।” ଅନେକ ଲୋକ ଆମକୁ ସମାଲୋଚନା କରନ୍ତି ଓ ମିଛରେ କୁହନ୍ତି ଯେ ଆମ୍ଭେ ସେହି ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛୁ । ଯେଉଁମାନେ ଏ ଭଳି କଥା କୁହନ୍ତି ସେମାନେ ଠିକ୍ ନୁହଁନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବା ଉଚିତ ।

ସମସ୍ତେ ଦୋଷୀ

9ସେଥିପାଇଁ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଆମ୍ଭେ ଯିହୁଦୀଗଣ କଣ ଭଲ? ନା। ଯିହୁଦୀ ଓ ଅଣଯିହୁଦୀ ସମସ୍ତେ ସମାନ ବୋଲି ଆମ୍ଭେ ଆଗରୁ କହ ସାରିଛୁ । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜ ପାପ ପାଇଁ ଦୋଷୀ । 10ଗାୟୁରେ ଏହି ପରି ଲେଖା ଅଛି:

“କେହି ହେଲେ ଧାର୍ମିକ ନାହିଁ, ଜଣେ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ!

11ବୁଝିବା ଲୋକ ଜଣେ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତରେ ଖୋଦୁ ଥିବା ଲୋକ ଜଣେ ନାହିଁ ।

12ସମସ୍ତେ ସତ୍ୟ ମାର୍ଗ ଭୁଲି ଯାଇଛନ୍ତି, ଓ ସମସ୍ତେ ମୂଲ୍ୟହୀନ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ସେଠାରେ କେହି ନାହିଁ ଯିଏ ଭଲ କରେ । ଏପରିକି ଜଣେ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ ।”

ଗୀତସଂହତା 14:1-3

13“ମଣିଷ ମାନଙ୍କର ମୁହଁ ଖୋଲା କବର ଭଳି ଅଟେ, ସେମାନେ ମିଛ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଡିହୁକୁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ।”

ଗୀତସଂହତା 5:9

“ସେମାନଙ୍କର କଥା ସର୍ପର ବିଷ ଭଳି ଅଟେ ।”

ଗୀତସଂହତା 140:3

14“ଅଭିଶାପ ଓ କଟୁତାରେ ସେମାନଙ୍କର କଥା ପୁଣି ହୋଇଥାଏ ।”

ଗୀତସଂହତା 10:7

15“ଲୋକେ ଅନ୍ୟକୁ ଆଘାତ ଓ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ସର୍ବଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ

16ସେମାନେ ବିନାଶ କରିବା ଓ କ୍ଲେଶ ଦେବା ପାଇଁ ସର୍ବତ୍ର ଯାଆନ୍ତି ।

17ଲୋକେ ଶାନ୍ତର ମାର୍ଗ ନାଶ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।”

ଯିଶାଇୟ 59:7-8

18“ସେମାନଙ୍କର ଆଖିରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଭୟ ବା ସମ୍ମାନ ଭାବ ନାହିଁ ।”

ଗୀତସଂହତା 36:1

19ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଯେଉଁ କଥା ଗୁଡ଼ିକ କୁହା ଯାଇଛି, ତାହା ବ୍ୟବସ୍ଥାଧିନ ରହିଥିବା ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରୟୋଜନ । ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗୁଡ଼ିକ ସମସ୍ତ ଯିହୁଦୀ ଲୋକଙ୍କୁ ଆଳ ଦେଖାଇବାରୁ ଅଟକାଏ, ଏବଂ ସମଗ୍ର ସଂସାରର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନ୍ୟାୟବିଚାରକୁ ଆଣେ । 20ଏହାର କାରଣ ହେଲା, କୌଣସି ଲୋକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହତ ଧାର୍ମିକ ହୁଏ ନାହିଁ । ବ୍ୟବସ୍ଥା କେବଳ ଆମର ପାପ ବିଷୟରେ ଆମକୁ ସାବଧାନ କରାଏ ।

ପରମେଶ୍ୱର ମଣିଷମାନଙ୍କୁ ଧାର୍ମିକ କିପରି କରନ୍ତି?

21କିନ୍ତୁ ବିନା ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଧାର୍ମିକ କରିବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଗୋଟିଏ ନୂତନ ମାର୍ଗ ଅଛି । ସେ ଆମକୁ ସେହି ନୂତନ ପଥ ଦେଖାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହି ନୂତନ ପଥ ବିଷୟରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ଷା ଆମକୁ କହୁଛନ୍ତି ।

22ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଧାର୍ମିକ କରନ୍ତି । ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖୁଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ଏହା କରନ୍ତି । ସବୁ ଲୋକେ ହେଉଛନ୍ତି ସମାନ । 23ସମସ୍ତେ ପାପ କରିଛନ୍ତି ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହମା ପାଇବାରେ ଉଣା ପଡ଼ିଛନ୍ତି । 24ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଦ୍ୱାରା ଲୋକେ ତାହାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଧାର୍ମିକ ହୁଅନ୍ତି । ଏହା ବିନା ମୂଲ୍ୟର ଅନୁଗ୍ରହଦାନ ଅଟେ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଲୋକେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଧାର୍ମିକ ହୁଅନ୍ତି । 25ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ ଦର ଆରେ, ପାପରୁ କ୍ଷମା କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଥ ଭାବରେ ଦେଇଥିଲେ । ଯୀଶୁଙ୍କ ରକ୍ତ ବା ମୃତ୍ୟୁ ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱର କ୍ଷମା କରନ୍ତି । ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେବା ଦ୍ୱାରା ଏହା ପ୍ରମାଣିତ କରେ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ସର୍ବଦା ନ୍ୟାୟ କରନ୍ତି । 26ପୂର୍ବରୁ ପରମେଶ୍ୱର ଯୈର୍ଯ୍ୟ ଧରି ରହିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡ ନଦେଇ ଉଚିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ସେ ନିଜର ଧାର୍ମିକତା ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ଏବେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ । ପରମେଶ୍ୱର ଯେ, ନିଜେ ନ୍ୟାୟବାନ ତାହା ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖି ଥିବା ଯେ କୌଣସି ଲୋକକୁ ଧାର୍ମିକ କଲେ ।

27ତା’ହେଲେ ଆମର ଗର୍ବ କରିବାର କିଛି ଅଛି କି? ନା! କାହିଁକି ନୁହେଁ? କାରଣ, ବିଶ୍ୱାସର ମାର୍ଗ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଗର୍ବ କରିବା ବିଷୟକୁ ବାଦ କରା ଯାଇଛି ।

28ଏହାର କାରଣ ହେଲା ଜଣେ ଲୋକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ ବରଂ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହୁଏ । ଏ କଥାରେ ଆମ୍ଭେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ । 29ପରମେଶ୍ୱର କେବଳ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ନୁହଁନ୍ତି । ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସେ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି ।

30ପରମେଶ୍ୱର ହେଉଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଜଣେ, ସେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଆଧାରରେ ତାହାଙ୍କ ସହତ ଧାର୍ମିକ କରିବେ । ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ପାଇଁ ସେ ଧାର୍ମିକ କରିବେ । 31ଏଠାରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ ଯେ ଆମ୍ଭେ କ’ଣ ବିଶ୍ୱାସର ମାର୍ଗ ଅନୁସରଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ନଷ୍ଟ କରୁଛୁ କି? ନା! ଏହା ସତ୍ୟ ନୁହେଁ । ବରଂ ବ୍ୟବସ୍ଥା

ଆତ୍ମାରୁ ଯାହା ଆଶା କରେ, ତାହା ହେବା ପାଇଁ ବଞ୍ଚାଏ ଆତ୍ମକୁ ସ୍ତ୍ରୀଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରେ ।

ଅବ୍ରାହାମଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ

4 ତା ହେଲେ ଆମର ନୀତିଗତ ପୂର୍ବ ପୁରୁଷ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ବନ୍ଧନରେ କ'ଣ କହି ପାରିବା? **2** ସେ ବଞ୍ଚାଏ ବନ୍ଧନରେ କ'ଣ ରଖିଲେ? ଅବ୍ରାହାମ ଯଦି ନିଜର କର୍ମ ପାଇଁ ଧାର୍ମିକ ବୋଲି ଧରା ହେଲେ, ତାହେଲେ, ସେଥିରେ ତାହାଙ୍କର ଗର୍ବ କରିବା କଥା । କିନ୍ତୁ ଅବ୍ରାହାମ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଗରେ ଗର୍ବ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ । **3** ଶାୟୀ କୁହେ: “ଅବ୍ରାହାମ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ବଞ୍ଚାଏ ରଖିଲେ । ପରମେଶ୍ଵର ତାହାଙ୍କର ବଞ୍ଚାଏକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ । ଏହା ଦ୍ଵାରା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବ୍ରାହାମ ଧାର୍ମିକ ହେଲେ ।”*

4 କାମ କରୁଥିବା ଲୋକକୁ ମନୁରୀ ବା ଦରମା ଦେବା ଦାନ ନୁହେଁ । ସେ ମନୁରୀ ବା ଦରମା ଅର୍ଜନ କରେ । **5** କିନ୍ତୁ ନିଜେ ଲୋକ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି ଧାର୍ମିକ ହେବା ଭଳି କାମ କରି ପାରେ ନାହିଁ । ତାହାର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି ବଞ୍ଚାଏ ରହିବା ଉଚିତ । ତା ହେଲେ ପରମେଶ୍ଵର ସେ ଲୋକର ବଞ୍ଚାଏକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ଓ ଏହା ତାହାକୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି ଧାର୍ମିକ କରେ । ପରମେଶ୍ଵର ମଧ୍ୟ ଲୋକକୁ ମଧ୍ୟ ଧାର୍ମିକ କରି ପାରନ୍ତି । **6** ଦାଉଦ ସେହି କଥା କହୁଛନ୍ତି: ମଣିଷ ଯାହା କରିଛି ତାହାର ହସାବ ନ କରି ପରମେଶ୍ଵର ଯେତେବେଳେ ତାହାକୁ ଧାର୍ମିକ ହସାବରେ ଗଣନା କରନ୍ତି, ସେ ଲୋକ ହିଁ ପ୍ରକୃତରେ ଧନ୍ୟ:

7 “ଲୋକେ ପ୍ରକୃତରେ ଧନ୍ୟ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ଅପରାଧ ଯମା କରା ଯାଏ, ଓ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ପାପଗୁଡ଼ିକୁ ଢାଳି ଦିଆ ଯାଏ!

8 ଓ ସେ ଲୋକମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଧନ୍ୟ, ଯେତେବେଳେ ପାପରହତ ଭାବେ ପରମେଶ୍ଵର ତାହାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରି ନେଇଛନ୍ତି ।” *ଗୀତସଂହୀତା 32:1-2*

9 ତେବେ ଏହି ଖୁସି କଣ କେବଳ ସ୍ତ୍ରୀଯୋଗ ହୋଇଥିବା ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଟେ? ବା ଯେଉଁ ଅଣଯିହୁଦୀମାନେ ସ୍ତ୍ରୀଯୋଗ ହୋଇ ନାହାଁନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅଟେ? ଆମ୍ଭେ କହି ସାରିଛୁ ଯେ, ପରମେଶ୍ଵର ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ବଞ୍ଚାଏକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ ଓ ସେହି ବଞ୍ଚାଏ ଅବ୍ରାହାମକୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଧାର୍ମିକ କଲା । **10** ଏହା ଘଟିଲା କିପରି? ପରମେଶ୍ଵର ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ ସ୍ତ୍ରୀଯୋଗ ହେବାପରେ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ନା ସ୍ତ୍ରୀଯୋଗ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ? ସେ ସ୍ତ୍ରୀଯୋଗ ହୋଇ ସାରିଲା ପରେ ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ଘଟିନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେ ସ୍ତ୍ରୀଯୋଗ ନ ହୋଇଥିଲା ବେଳେ ଏହା ଘଟିଛି ।* **11** ପରମେଶ୍ଵର ଗ୍ରହଣ କରି ନେଇଛନ୍ତି ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ଲାଗି ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ ପରେ ସ୍ତ୍ରୀଯୋଗ କରା ଯାଇ ଥିଲା । ଏହି ସ୍ତ୍ରୀଯୋଗ ପ୍ରମାଣ କରୁଛି ଯେ ସ୍ତ୍ରୀଯୋଗ

ହେବା ପୂର୍ବରୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି ସେ ଧାର୍ମିକ ଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ, ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ବଞ୍ଚାଏ କରନ୍ତି ଓ ସ୍ତ୍ରୀଯୋଗ ହୋଇ ନାହାଁନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କର ପିତା ଅବ୍ରାହାମ ଅଟନ୍ତି । ସେମାନେ ବଞ୍ଚାଏ କରନ୍ତି ଓ ଏହି କାରଣରୁ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପାଇଁ ଧାର୍ମିକ ବୋଲି ନିରୂପିତ ହୁଅନ୍ତି । **12** ଅସ୍ତ୍ରୀଯୋଗ ଲୋକଙ୍କର ପିତା ମଧ୍ୟ ଅବ୍ରାହାମ । ସ୍ତ୍ରୀଯୋଗ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ଅବ୍ରାହାମ ସେମାନଙ୍କର ପିତା ନୁହଁନ୍ତି । ସ୍ତ୍ରୀଯୋଗ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କର ଯେଉଁ ବଞ୍ଚାଏ ଥିଲା, ଯଦି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହି ବଞ୍ଚାଏ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ତାହେଲେ ଅବ୍ରାହାମ ସେମାନଙ୍କର ପିତା ।

ବଞ୍ଚାଏ ମାଧ୍ୟମରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତିକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ

13 ଅବ୍ରାହାମ ଓ ତାହାଙ୍କର ବଂଶଜମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିକ୍ଷା ମିଳିଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ସଂସାରର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବେ । କିନ୍ତୁ ଅବ୍ରାହାମ ଏହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରିଥିବାରୁ ମିଳି ନଥିଲା । ବଞ୍ଚାଏ ଦ୍ଵାରା ସେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ଧାର୍ମିକ ହୋଇଥିବାରୁ ତାହାଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ମିଳିଥିଲା । **14** ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରିବା ଦ୍ଵାରା, ଯଦି ନିଜେ ଲୋକ ପରମେଶ୍ଵର ଯାହା ପ୍ରତିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ ତାହା ପାଏ, ତା ହେଲେ ବଞ୍ଚାଏର କିଛି ଅର୍ଥ ନାହିଁ ଓ ପ୍ରତିକ୍ଷାର କିଛି ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ । **15** କାରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ ନ କରିବା ଦ୍ଵାରା ବ୍ୟବସ୍ଥା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର କ୍ରୋଧ ଆଣିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନ ଥାନ୍ତା, ତାହେଲେ ଅବାଧ୍ୟ ହେବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିବ ନାହିଁ ।

16 ସେଥିପାଇଁ ବଞ୍ଚାଏ ଦ୍ଵାରା ଲୋକେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତିକ୍ଷା ପାଆନ୍ତି । ପ୍ରତିକ୍ଷା ଯେପରି ଏକ ବିନାମୂଲ୍ୟର ଦାନ ହୋଇପାରେ ସେଥିପାଇଁ ଏପରି ଘଟେ, ଯଦି ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ ପ୍ରତିକ୍ଷା ଦାନ ମିଳେ ତାହେଲେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ବଂଶର ସବୁ ଲୋକେ ପ୍ରତିକ୍ଷା ପାଇବା ସ୍ତ୍ରୀଯୋଗ । ଏହି ପ୍ରତିକ୍ଷା କେବଳ ବ୍ୟବସ୍ଥାଧୀନ ରହିଥିବା ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ନୁହେଁ । ଅବ୍ରାହାମ ଭଳି ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ଜାତିର ପିତା ଘୋଷିତ କରନ୍ତି ।* ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଗରେ ଏହା ସତ୍ୟ ଅଟେ । ଅବ୍ରାହାମ ଯେଉଁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ବଞ୍ଚାଏ କରିଥିଲେ, ସେହି ପରମେଶ୍ଵର ମୃତ ଲୋକଙ୍କୁ ଜୀବନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ଓ ଯେଉଁ ଘଟଣା ଅଦ୍ୟାପି ଘଟି ନାହିଁ ସେଗୁଡ଼ିକ ଘଟିବା କଥା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରନ୍ତି । **18** ଅବ୍ରାହାମଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହେବାର ଆଶା ନଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଅବ୍ରାହାମ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ବଞ୍ଚାଏ କଲେ ଓ ଭରସାକୁ ବଦାୟ ରଖିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ସେ ଅନେକ ଜାତିର ପିତା ହେଲେ । ପରମେଶ୍ଵର ତାହାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ: “ଭୂମିର ଅଗଣିତ ବଂଶଧର ହେବେ ।”* **19** ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ 100 ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା, ଅତଏବ ପିଲାପିଲା ହେବା ସମୟ ଗୁଲି ଯାଇ ଥିଲା । ତାହାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ସାରା ମଧ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ, ଅବ୍ରାହାମ ଏ କଥା

“ଅବ୍ରାହାମ ... ଧାର୍ମିକ ହେଲେ” ଆବପୁସ୍ତକ 15:6
“ପରମେଶ୍ଵର ତାଙ୍କୁ ... ଘଟିଛି” ଆବପୁସ୍ତକ 17:9-14

“ମୁଁ ଭୂମିକୁ ... କରନ୍ତି” ଆବପୁସ୍ତକ 17:5
“ଭୂମିର ଅଗଣିତ ବଂଶଧର ହେବେ” ଆବପୁସ୍ତକ 15:5

ଭବିଷ୍ୟତକୁ 20କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ତାହାଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଦୁର୍ବଳ ହେଲା ନାହିଁ। ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ ଯାହା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଛନ୍ତି ତାହା ସେ କରିବାରେ ସମର୍ଥ ଏଥିରେ ଅବାହାମ ଟିକେ ହେଲେ ସମେତ କଲେ ନାହିଁ। ବରଂ ତାହାଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଅଧିକ ଦୃଢ଼ ହେଲା ଓ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦେଲେ। 21ଅବାହାମ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଛନ୍ତି, ତାହା କରିବାରେ ସେ ସକ୍ଷମ ଥିଲେ। 22ସେଥିପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର, “ଅବାହାମଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ। ସେ ବିଶ୍ୱାସ ଅବାହାମଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଧାର୍ମିକ କରି ରଖିଥିଲା।”* 23ପରମେଶ୍ୱର ଅବାହାମଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଏହି ବାକ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ଅବାହାମଙ୍କ ପାଇଁ ଲେଖା ଯାଇ ନଥିଲା। 24ଏହି ବାକ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଲେଖା ଯାଇ ଥିଲା। ଆମ୍ଭେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ଯୋଗୁ ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭକୁ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବେ। ଆମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ଯିଏ ଆମ୍ଭର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁର ପୁନର୍ଜୀବିତ କଲେ। 25ଆମ୍ଭର ପାପ ଲାଗି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁ ନିମନ୍ତେ ସମର୍ପିତ କରାହେଲା। ଆମ୍ଭକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଧାର୍ମିକ କରିବା ଲାଗି ଯୀଶୁ ମୃତ୍ୟୁର ପୁନର୍ଜୀବିତ ହେଲେ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଧାର୍ମିକ

5 ଆମ୍ଭର ବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ଆମ୍ଭକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଧାର୍ମିକ କରାଯାଇଛି। ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହତ ଆମ୍ଭେ ଗାନ୍ଧରେ ଅଛୁ। ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମ୍ଭକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହର ଅଧୀନ କଲେ। 2ଏବେ ଆମ୍ଭେ ଏହି ଅନୁଗ୍ରହରେ ରହୁଛୁ ଓ ଆମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଏହି ମହମାରେ ଭାଗିଦାର ହୋଇଥିବା ଆଗାରେ ଆନନ୍ଦିତ। 3ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର କ୍ଷେମଗୁଡ଼ିକ ଆଇ ମଧ୍ୟ ଆନନ୍ଦିତ। ଆମ୍ଭେ ଏହି କଷ୍ଟଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ କାହିଁକି ଆନନ୍ଦିତ? କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଜାଣୁ ଯେ ଏହି କଷ୍ଟ ଗୁଡ଼ିକ ଆମ୍ଭକୁ ଅଧିକ ଧୈର୍ଯ୍ୟବାନ କରାଏ। 4ଏହି ଧୈର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରମାଣ କରେ ଯେ, ଆମ୍ଭେ ବଳବାନ ଓ ଏହି ପ୍ରମାଣ ଆମ୍ଭକୁ ଭରସା ପ୍ରଦାନ କରେ। 5ଏହି ଭରସା ଆମ୍ଭକୁ କେବେ ହେଲେ ନିରାଶ କରିବ ନାହିଁ। କଣ ପାଇଁ? କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭର ହୃଦୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରେମ ଭଳିଦେଲେ। ପରମେଶ୍ୱର ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ମାଧ୍ୟମରେ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରେମ ଦେଇଛନ୍ତି। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ତରଫରୁ ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ ଭାବରେ ଆସିଥିଲେ।

6ଆମ୍ଭେ ଅଧାର୍ମିକ ଥିବା ବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ମରି ଥିଲେ। ଆମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଜୀବନଯାପନ କରୁଥିଲୁ, ତଥାପି ଯଥାର୍ଥ ସମୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ମରି ଥିଲେ। 7ଅନ୍ୟ ଲୋକ ଯେତେ ଭଲ ହେଲେ ମଧ୍ୟ, ଖୁବ କମ୍ ଲୋକ ଅନ୍ୟକୁ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିବେ। ଯଦି ଲୋକଟି ଧାର୍ମିକ ହୋଇ ଥାଏ ତେବେ ତା ନିମନ୍ତେ କିଏ ଦଣ୍ଡ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିବା ପାଇଁ ସାହସ କରିବ। 8କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ପାପୀ ଥିବା ସମୟରେ ସୁଦ୍ଧା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କଲେ। ଏହା ଦ୍ୱାରା

ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରମାଣିତ କଲେ ଯେ ସେ ଆମ୍ଭକୁ ବହୁତ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି।

9ଆମ୍ଭେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ରକ୍ତ ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଧାର୍ମିକ ହୋଇଛୁ। ସେଥି ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର କ୍ରୋଧରୁ ନିର୍ମୂଳ ହୋଇଛୁ ଓ ରକ୍ଷା ପାଇବା। 10ମୋ କହିବା ଅର୍ଥ ଯେ ଆମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଗର୍ଭ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ସେ ନିଜ ପୁତ୍ରଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭ ସହତ ବନ୍ଧୁତା ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି। ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମିତ୍ର, ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ଜୀବନ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମ୍ଭକୁ ନିର୍ମୂଳ ଭାବରେ ରକ୍ଷା କରିବେ। 11ଆମ୍ଭେ ଯେ କେବଳ ରକ୍ଷା ପାଇବୁ ତା ନୁହେଁ, ବରଂ ଏବେ ଆମ୍ଭେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରେ ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟଧିକ ଆନନ୍ଦିତ ହେତୁ କେବଳ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଆଜି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମିତ୍ର ଅଛୁ।

ଆଦମ ଓ ଯୀଶୁ

12ଦଣ୍ଡେ ଲୋକ ଆଦମ ପାଇଁ ଦଗଡ଼କୁ ପାପ ଆସିଲା। ପାପ ଦ୍ୱାରା ମୃତ୍ୟୁ ଆସିଲା। ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତେ ନିଶ୍ଚୟ ମରିବେ, କାରଣ ସମସ୍ତେ ପାପ କରିଛନ୍ତି। 13ମୋଗା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ପାପ ସଂସାରରେ ଥିଲା। କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର, ବ୍ୟବସ୍ଥା ନଥିବା କାରଣରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପାପରେ ପାପୀ ମାନ ନଥିଲେ। 14କିନ୍ତୁ ଆଦମଙ୍କ ସମୟରୁ ମୋଗାଙ୍କ ସମୟ ସୁଦ୍ଧା, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକକୁ ମରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଆଦେଶ ଅମାନ୍ୟ କରି ପାପ କରିଥିବା ହେତୁ ଆଦମ ମଲା। କିନ୍ତୁ, ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଆଦମ ଭଳି ପାପ କରି ନଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମରିବାକୁ ହେଲା।

ଉଦ୍ଧୃଷ୍ଟରେ ଯେଉଁ ଦଣ୍ଡକର (ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର) ଆସିବା କଥା, କେତେକଠାରେ ସେ ଆଦମଙ୍କ ଭଳି । 15କିନ୍ତୁ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହଦାନ ଆଦମର ପାପ ପରି ନୁହେଁ। ଦଣ୍ଡେ ଲୋକର ପାପ କାରଣରୁ ଅନେକ ଲୋକ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କଲେ। କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଲୋକେ ଯେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଲେ, ତାହା ବହୁତ ଅଧିକ ଥିଲା। ଅନେକ ଲୋକ ଦଣ୍ଡେ ଲୋକର ଅନୁଗ୍ରହ ହେତୁ ଜୀବନରୂପ ଅନୁଗ୍ରହଦାନ ପାଇଲେ। 16ଆଦମ ଥରେ ପାପ କଲା ପରେ ସେ ଦୋଷୀ ବୋଲି ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଲା। କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହଦାନ ଏହାଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଅଟେ। ଅନେକ ପାପ ପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହଦାନ ଆସିଲା। ଓ ଏହି ଅନୁଗ୍ରହଦାନ ଲୋକଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଧାର୍ମିକ କରାଇଲା। 17ଦଣ୍ଡେ ଲୋକ ପାପ କଲା, ସେଥିପାଇଁ ସେ ଦଣ୍ଡକ ଲାଗି, ମୃତ୍ୟୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କଲା। କିନ୍ତୁ ଏବେ କିଛି ଲୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୟା ଓ ତାହାଙ୍କର ‘ଧାର୍ମିକ’ ହେବା ଭଳି ବିରାଟ ଅନୁଗ୍ରହଦାନକୁ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି। ଏହା ନିର୍ମୂଳ ଯେ ସେ ଲୋକମାନେ ପ୍ରକୃତ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବେ, ଓ ସେହି ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶାସନ କରିବେ।

18ଅତଏବ ଯେପରି ଆଦମର ରୋଚିଏ ପାପ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁରେ ଦଣ୍ଡିତ କଲା, ସେହି ଭଳି ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କରିଥିବା ରୋଚିଏ ଧାର୍ମିକ କାମ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ

ପ୍ରତି ଧାର୍ମିକ କରି ରଖିବ । ଓ ତାହା ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରକୃତ ଦୀବନ ଆଣି ଦେବ । **19**ଦଣେ ଲୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅବଜ୍ଞା କଲ ଓ ଅନେକ ଲୋକ ପାପୀ ହୋଇ ଗଲେ । କିନ୍ତୁ ସେହିପରି ଦଣେ ଲୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମାନନ ଓ ଅନେକ ଲୋକ ଧାର୍ମିକ ହୋଇ ଯିବେ । **20**ଲୋକମାନେ ଅଧିକ ପାପ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆସିଲ, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଲୋକେ ଅଧିକ ପାପ କଲେ, ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁର ମାତ୍ରାରେ ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରଦାନ କଲେ । **21**ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଶାସନ କରିବା ପାଇଁ ପାପ ଥରେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ବ୍ୟବହାର କଲ । କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ନିଜର ଅଧିକ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରଦାନ କଲେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଅନୁଗ୍ରହ ଶାସନ କଲ ଓ ଲୋକେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଧାର୍ମିକ ହୋଇ ରହିଲେ । ଆମ୍ଭ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଅନନ୍ତ ଦୀବନ ଆଣିଲ ।

ପାପ ପାଇଁ ମୃତ, କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତି ନୀବିତ

6 ତା ହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭବିଷ୍ୟ ଯେ ଆମ୍ଭେ ସର୍ବଦା ପାପ କରି ରୁଲି ଥିବା ଯାହା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭକୁ ଆହୁର ଅଧିକ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରଦାନ କରିବେ? **2**ନା! ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ପୁରୁତନ ପାପ ପୁଣି ଦୀବନ ପ୍ରତି ମରଯାଇଛୁ । ତା'ହେଲେ ଆମ୍ଭେ ଆଉ ପାପ କରି ରୁଲି ପାରିବା କି? **3**ତୁମ୍ଭେମାନେ କଣ ମନେ ରଖିଛ କି ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ବାପ୍ତିନିତ ହେଲୁ, ସେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଅଂଶ ହୋଇଗଲୁ । ଆମ୍ଭର ବାପ୍ତିନିତ ହେବାରେ ଆମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁର ମଧ୍ୟ ଭାଗୀଦାର ହେଲୁ । **4**ଅତଏବ ଆମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ ବାପ୍ତିନିତ ହେଲୁ, ଆମ୍ଭେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଭିତରେ ସମାଧି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଗଲୁ, ଓ ତାହାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ଭାଗୀଦାର ହେଲୁ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ କବରସ୍ଥ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହୋଇ ନୂତନ ଦୀବନ ଯାପନ କରିବା । ପରମପିତାଙ୍କର ଆଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ ହେଲେ, ସେହି ଭଳି ଏହା ଘଟିଲା । **5**ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କଲେ, ଓ ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁ ଦ୍ୱାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇଛୁ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଜୀବିତ ହେବା ଭଳି ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଜୀବିତ ହୋଇ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ହେବା । **6**ଆମ୍ଭେ ନାଶୁ ଯେ, ଆମ୍ଭର ପୂର୍ବ ଦୀବନ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ କୃତ ଉପରେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ମୃତ ହୋଇ ଯାଇଛୁ । ଆମ୍ଭର ପାପପୁଣ୍ୟ ଗରୀର ଆମ୍ଭ ଉପରେ ଗୁଣ୍ଡ ନକରିବା ପାଇଁ ଏପରି ଘଟିଲା । ତା'ପରେ ଆମ୍ଭେ ପାପର ଦାସ ହେବୁ ନାହିଁ । **7**ଯେଉଁ ଲୋକ ମରଯାଇଛ, ସେ ପାପର ଦାସତ୍ୱରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଯାଇଛ ।

8ଆମ୍ଭେ ଯଦି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିଛୁ, ତା'ହେଲେ ନାଶୁ ଯେ ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଜୀବିତ ରହିବା । **9**ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠି ଥିଲେ, ଓ ଆମ୍ଭେ ନାଶୁ ଯେ ସେ ପୁନଃ ମରବେ ନାହିଁ । ଏବେ ମୃତ୍ୟୁର ତାଙ୍କ ଉପରେ ଆଉ କୌଣସି କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ନାହିଁ । **10**ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୃତ୍ୟୁ କଲେ, ସେ ପାପର ଶକ୍ତିକୁ ଥରେ ମାତ୍ର ହରାଇବା ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁ କଲେ, ଏହା ସବୁ ଦିନ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଥିଲା । ଏବେ

ସେ ଯେଉଁ ଦୀବନ ଯାପନ କରନ୍ତି ତାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ କରନ୍ତି । **11**ସେହି ଭଳି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ପାପର ଶକ୍ତି ବିଷୟରେ ନିଜକୁ ମୃତ ବୋଲି ଭାବିବା ଉଚିତ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ନୀବିତ ବୋଲି ଅନୁଭବ କର ।

12କିନ୍ତୁ ପାପ ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଗରୀରକୁ ଗୁଣ୍ଡ ନ କରୁ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପପୁଣ୍ୟ ସ୍ୱଭାବ ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଗାସିତ ନ ହୁଅ । **13**ପାପର ସେବା କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଗରୀରର ଅଙ୍ଗ ଗୁଡ଼ିକକୁ ଅନୁମତି ଦିଅ ନାହିଁ । ମତ୍ତ କାମ କରିବା ପାଇଁ ଗରୀରକୁ ବ୍ୟବହାର କର ନାହିଁ । ତା' ପରିବର୍ତ୍ତେ ନିଜକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ସମର୍ପଣ କର । ଯେଉଁମାନେ ମରି ଥିଲେ ଓ ଏବେ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି ସେ ଲୋକଙ୍କ ଭଳି ହୁଅ । ନିଜ ଗରୀରର ଅଙ୍ଗ ଗୁଡ଼ିକୁ ଭଲ କାମ କରିବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ସମର୍ପଣ କର । **14**ପାପ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସ୍ୱାମୀ ହେବ ନାହିଁ । କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବନ୍ଦନରେ ନୁହଁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହରେ ଜୀବିତ ଅଛ ।

ଧାର୍ମିକତାର ଦାସ

15ତା ହେଲେ ଆମ୍ଭେ କଣ କରିବା ଉଚିତ? ଆମ୍ଭେ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅଧିନ ନୋହୁଁ, କିନ୍ତୁ ଅନୁଗ୍ରହର ଅଧିନ ବୋଲି କଣ ପାପ କରି ରୁଲିଥିବା? ଅବଶ୍ୟ ନୁହେଁ ! **16**ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନାଶ ଯେ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ସେହି ଲୋକର ଦାସ ଅଟ । ଯେଉଁ ଲୋକକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମାନବ ସେ ହେଉଛି ତୁମ୍ଭର ମାଲିକ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାପର ଗୁଣ୍ଡ ହୋଇ ପାରିବ ବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମାନବ । ପାପ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମୃତ୍ୟୁ ଆଣି ଦିଏ । କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମାନିଲେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧାର୍ମିକ ବୋଲି ଗଣିତ ହୁଅ । **17**ଅତୀତରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାପର ଦାସ ଥିଲ, ପାପ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରି ରଖିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅ, ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଶିକ୍ଷା ଦିଆଗଲା ତାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତ ହୁଏତର ସହିତ ପାଳନ କଲ । **18**ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ କରି ଦେଲା ଓ ଏବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧାର୍ମିକତାର ଦାସ ହୋଇଛ । **19**ଲୋକେ ନାଶିଥିବା ଗୋଟିଏ ଉଦାହରଣ ଦେଲି ମୁଁ ଏ କଥା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛି । ଏହାକୁ ବୁଝିବା କଷ୍ଟକର ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ମୁଁ ଏହି ଭଳି ବୁଝାଉଛି । ଅତୀତରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ଗରୀରର ଅଙ୍ଗ ଗୁଡ଼ିକୁ ପାପର ଦାସ ହେବାକୁ ଓ ମତ୍ତ କର୍ମରେ ନିୟୁକ୍ତ କରିଥିଲ । ଫଳ ସ୍ୱରୂପ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦୀବନ ଯାପନ କରୁଥିଲ । ଠିକ୍ ସେହି ଭଳି ଏବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଗରୀରର ଅଙ୍ଗ ଗୁଡ଼ିକୁ ଭଲ କାମ କରିବା ପାଇଁ ସମର୍ପଣ କର । ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କେବଳ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ବଞ୍ଚିବ ।

20ଅତୀତରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାପର ଦାସ ଥିଲ ଓ ଯାହା ଉତ୍ତମ ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରି ନ ଥିଲା । **21**ତୁମ୍ଭେମାନେ ମତ୍ତ କାମ କରୁଥିଲ । ଏବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ

ସେଉଳ କର୍ମ ପାଇଁ ଲଢ଼ିତ । ସେ କାମ ଗୁଡ଼ିକ କଣ ଭୁଲ୍‌ମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲ? ନା, ସେ କର୍ମ ଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମୃତ୍ୟୁ ଆଣି ଥାଏ । **22**କିନ୍ତୁ ଏବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଦାସ ଓ ଏହା କେବଳ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ଭୁଲ୍‌ମାନଙ୍କୁ ନୀବନ ଆଣି ଦେବ । ତା ପରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ଅନନ୍ତ ନୀବନ ପାଇବ । **23**ପାପର ସ୍ୱାଭାବିକ ପରିଣତି ମୃତ୍ୟୁ । କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହଦାନ ଆମ୍ଭର ପ୍ରଭୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହଭାଗିତାରେ ତାହାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅନନ୍ତ ନୀବନ ଦିଅନ୍ତି ।

ବିବାହର ଦୃଷ୍ଟି

7 ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀଗଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାଶ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ନାଶ ଯେ ଯେତେବେଳେ ନିଶେ ଲୋକ ନୀବିତ, ବ୍ୟବସ୍ଥା ତାହାକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରେ । **2**ମୁଁ ଭୁଲ୍‌ମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଉଦାହରଣ ଦେଉଛି । ନିଶେ ବିବାହତା ସ୍ୱୀକାର ତାହାର ସ୍ୱାମୀ ନୀବିତ ଥିବା ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତା’ ସହତ ଆବଦ୍ଧ ହୋଇ ରହିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ତାହାର ସ୍ୱାମୀ ମରି ଯାଏ ସେ ବିବାହର ନିୟମରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଯାଏ । **3**କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ନିଶେ ସ୍ୱୀକାର ତାହାର ସ୍ୱାମୀ ନୀବିତ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ, ଆଉ ନିଶକୁ ବିବାହ କରେ, ବ୍ୟବସ୍ଥା କୁହେ ଯେ, ସେ ବ୍ୟଭିଚାର ଦୋଷରେ ଦୋଷୀ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ ସ୍ୱୀକାରକର ସ୍ୱାମୀ ମରି ଯାଏ, ତାହେଲେ ସେ ସ୍ୱୀକାରକଟି ବିବାହର ବନ୍ଧନ ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଯାଏ । ଅତଏବ, ଯଦି ସେହି ସ୍ୱୀକାରକ ସ୍ୱାମୀର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଆଉ ନିଶକୁ ବିବାହ କରେ, ସେ ବ୍ୟଭିଚାର ଦୋଷରେ ଆଉ ଦୋଷୀ ହୁଏ ନାହିଁ ।

4ଠିକ୍ ସେହି ଭଳି, ମୋ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀଗଣ, ଭୁଲ୍‌ମାନଙ୍କର ପୁରୁଣା ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ମରିଯାଇଛି ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଗରୀର ମାଧ୍ୟମରେ ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯାଇଛ । ଏବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ୟ ନିଶକର ଅଟ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ବଞ୍ଚି ଉଠିଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଅଟ । ଆମ୍ଭେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଅଟ, ସେଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବାର ନିୟୋଜିତ ହୋଇ ପାରିବା । **5**ଅତୀତରେ, ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ପାପପୁଣ୍ୟ ଗରୀର ସ୍ୱାସ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହେଉଥିଲୁ । ଆମ୍ଭ ସ୍ୱାସ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାପପୁଣ୍ୟ କାମ କରୁଥିଲୁ । ଓ ଏହି ପାପପୁଣ୍ୟ କାମ ସବୁ ଆମ୍ଭର ଗରୀରକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରୁଥିଲୁ । ଅତଏବ ଏହି କର୍ମ ଆମ୍ଭର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମୃତ୍ୟୁ ଦିଅନ୍ତୁ ଥିଲୁ । **6**ଅତୀତର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆମ୍ଭକୁ ବନ୍ଦୀ ଭଳି ବାନ୍ଧି ରଖି ଥିଲୁ । କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭର ପୁରୁଣା ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଏବେ ମରି ଯାଇଛି ଓ ଆମ୍ଭେ ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ସାରିଛୁ । ଅତଏବ ଆମ୍ଭେ ପ୍ରାଚୀନ ପଦ୍ଧତି ଲିଖିତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବା କରୁନାହିଁ । ଆମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନୂତନ-ପଦ୍ଧତିରେ ଆତ୍ମାରେ ସେବା କରୁ ଅଛୁ ।

ପାପ ସହତ ଆମର ସମ୍ପର୍କ

7ତୁମ୍ଭେ ଭାବ ପାର ଯେ, ମୁଁ କହୁଛି ପାପ ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେଉଛି ଏକା କଥା । ଏହା ସତ୍ୟ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେଉଛି ଏକପାତ୍ର ଉପାୟ ଯାହା ସ୍ୱାସ ମୁଁ ପାପର ଅର୍ଥ ନାହିଁ

ପାରିଲୁ । ମୁଁ କେବେ ହେଲେ ନାହିଁ ପାର ନ ଥାନ୍ତି, “ଲୋଭ କରବା” ଅର୍ଥ କଣ । କିନ୍ତୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କହନ୍ତୁ “ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ବସ୍ତୁ ପାଇବା ପାଇଁ କେବେହେଲେ ଲୋଭ କର ନାହିଁ”* **8**ଏହି ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ମୋ ଭିତରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଭୁଲ ବସ୍ତୁ ପ୍ରତି ପାପ ଲକ୍ଷ୍ୟ ନାଗ୍ରତ କରାଇଲୁ । ସେଥିପାଇଁ ଉକ୍ତ ଆଦେଶ ହେତୁ ପାପ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିଲା । କିନ୍ତୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିନା ପାପର କୌଣସି ଗନ୍ଧ ନାହିଁ । **9**ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁବା ପୂର୍ବରୁ, ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିନା ମୁଁ ନୀବିତ ଥିଲୁ । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଆଦେଶ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିଲା, ସେତେବେଳେ ପାପ ନୀବିତ ହେଲା ଓ ପାପ ହେତୁ ଆତ୍ମିକ ଭାବରେ ମୁଁ ମୃତୁ ବରଣ କଲି । **10**ଆଦେଶର ଆଜ୍ଞା ଥିଲା ନୀବନ ଦାନ କିନ୍ତୁ ମୋ ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଆଣିଲା ମୃତ୍ୟୁ । **11**ଏହି ଆଜ୍ଞାକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ପାପ ମୋତେ ମୂର୍ଖ ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ପାଇଲା । ମୋତେ ଆତ୍ମିକ ଭାବରେ ମୃତ କରାଇବାରେ ପାପ ଏହି ଆଜ୍ଞାକୁ ବ୍ୟବହାର କଲା ।

12ଅତଏବ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେଉଛି ପବିତ୍ର ଓ ଆଜ୍ଞା ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର, ଠିକ୍ ଓ ଉତ୍ତମ । **13**ଏହାର କଣ ଏହି ଅର୍ଥ ଯେ ଯାହା ଭଲ, ତାହାହିଁ ମୋ ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁ ଆଣିଲା? କିନ୍ତୁ ଯାହା ଭଲ ପାପ ତାହାକୁ ହିଁ ବ୍ୟବହାର କରି ମୋ ପାଇଁ, ମୃତ୍ୟୁ ଆଣିଲା । ଏହା ହେଲା, ଯେପରି ମୁଁ ନାହିଁପାରିବ ପାପ କ’ଣ? ପାପ ହେଉଛି ଅତିଶୟ ମନ୍ଦ, ଏହା ନିଶାକର ପାଇଁ ଏପରି ଦିଅନ୍ତୁ, ଓ ଆଜ୍ଞାର ବ୍ୟବହାର ମଧ୍ୟ ଏହାହିଁ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ହେଲା ।

ନିଶର ସ୍ୱର

14ମୁଁ ନାଶେ ଯେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେଉଛି ଆତ୍ମିକ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଆତ୍ମିକ ନୁହେଁ । ପାପର ଦାସ ଭଳି ମୁଁ ତା’ ପାଖରେ ବନ୍ଧି ହୋଇ ଯାଇଛି । ମୁଁ ଯାହାକରେ ତାହା ମୁଁ ବୁଝେ ନାହିଁ । **15**ଯେଉଁ ଭଲ କାମ ମୁଁ କରିବାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରେ, ମୁଁ କରେ ନାହିଁ । ଓ ଯେଉଁ ମନ୍ଦ କାମ କରିବାକୁ ମୁଁ ଚାହୁଁ କରେ, ସେହି କାମ କରେ । **16**ଯେଉଁ କାମ କରିବାକୁ ମୁଁ ଚାହୁଁ ନାହିଁ, ଯଦି ମୁଁ ତାହା କରେ, ତାହାର ଅର୍ଥ ଯେ, ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭଲ ବୋଲି ମୁଁ ସମର୍ଥନ କରେ । **17**କିନ୍ତୁ ମୁଁ, ପ୍ରକୃତରେ ଏହି ମନ୍ଦ କର୍ମ କରି ନ ଥାଏ । ମୋ ଭିତରେ ଥିବା ପାପର ସ୍ୱଭାବ ଏହି ସବୁ କାମ କରେ । **18**ମୁଁ ଏହା ନାଶେ ଯେ ମୋ ଭିତରେ କିଛି ଭଲ ନାହିଁ । ମୋ କହବା ଅର୍ଥ ଯେ, ମୋର ଗରୀରରେ କୌଣସି ଭଲ ବସ୍ତୁ ନାହିଁ । **19**ମୁଁ ଭଲ କାମ କରିବାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରେ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏହା କରେ ନାହିଁ । **20**ମୁଁ ମନ୍ଦ କାମ କରେ ଯାହା ମୁଁ କରିବାକୁ ଚାହୁଁ ନାହିଁ । ତାହାର ଅର୍ଥ ମୁଁ ପ୍ରକୃତରେ ଏସବୁ କରେ ନାହିଁ । ମୋ ଭିତରେ ଥିବା ପାପ ଏହି ସବୁ କାମ କରେ ।

21ସେହି ଭଳି ମୁଁ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାଟି ଗିରିଧି: ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଭଲ କାମ କହବାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରେ, ମନ୍ଦ ମୋ ପାଖେ ଉପସ୍ଥିତ ଥାଏ । **22**ମୋ ମନରେ, ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ସୁଖୀ । **23**କିନ୍ତୁ ମୋ ଗରୀରରେ ମୁଁ ଆଉ

“ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ... ନାହିଁ” ଯାତ୍ରା ପୁସ୍ତକ 20:17; ଦ୍ୱିତୀୟ ବିକରଣ 5:21

ଗୋଟିଏ ବ୍ୟବସ୍ଥା କାମ କରୁଥିବାର ଦେଖୁଛି । ସେମାନେ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହଜ ମୋ ଶରୀରର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଂଘର୍ଷ କରୁଛି । ମୋ ଶରୀରରେ କାମ କରୁଥିବା ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାଟି ପାପର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଟେ, ଓ ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ମୋତେ ବନ୍ଦୀ କରି ପକାଏ । **24**ଏହା ଉତ୍ତର ଅଟେ! ମୋତେ ଏହି ଶରୀରରୁ, ଯାହା ମୋ ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁ ଆଣେ, କିଏ ରକ୍ଷା କରିବ? ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ରକ୍ଷା କରିବେ । **25**ଆମ୍ଭ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଧନ୍ୟବାଦ ହେଉ । ଅତଏବ-ମୋ ମନ ସହଜ ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଦାସ ।

କିନ୍ତୁ ପାପପୁଣ୍ୟ ସୂତ୍ରରେ ମୁଁ ପାପଯୁକ୍ତ ନିୟମର ଦାସ ।

ଆତ୍ମାରେ ଜୀବନ

8 ଅତଏବ ଏବେ ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଦୋଷୀ ବୋଲି ବରଗୃହୀତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । **2**ମୁଁ ଦୋଷୀ ବୋଲି ବରଗୃହୀତ ହେଉ ନାହିଁ କାହିଁକି? କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ଆତ୍ମାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଜୀବନ ଦିଏ ଓ ତାହା ମୋତେ ମୁକ୍ତ କରିଛି । ପାପ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ଆଣୁଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ଏହା ମୋତେ ମୁକ୍ତ କରିଛି । **3**ଆମ୍ଭର ପାପପୁଣ୍ୟ ସୂତ୍ର ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଶକ୍ତିହୀନ ହୋଇପାରେ । କିନ୍ତୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯାହା କରି ପାରି ନ ଥିଲା, ତାହା ପରମେଶ୍ୱର କଲେ । ପରମେଶ୍ୱର ନିଜର ପୁତ୍ରକୁ ସେଇ ମାନବ ଶରୀର ପ୍ରଦାନ କରି ପୁଅଟିକୁ ପଠାଇଲେ, ଯେଉଁ ଶରୀରକୁ ଅନ୍ୟମାନେ ପାପ କାମରେ ଲଗାନ୍ତି । ପାପର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ । ସେଥିପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ପାପକୁ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ମାନବ ଶରୀରକୁ ବ୍ୟବହାର କଲେ । **4**ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆମ୍ଭକୁ ଯେପରି ହେବା ପାଇଁ ଚାହେଁ, ସେହି ଭଳି ହେବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ଏପରି କଲେ । ଆମ୍ଭେ ଏବେ ପାପପୁଣ୍ୟ ମାନବ ସୂତ୍ର ଅନୁସାରେ ନୁହେଁ ବରଂ ଆତ୍ମା ଅନୁସାରେ ଜୀବନ ଯାପନ କରୁଛୁ ।

5ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କର ପାପପୁଣ୍ୟ ଶରୀର ଅନୁସାରେ ଜୀବନ ଯାପନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସବୁବେଳେ ତାହାଙ୍କ ପାପପୁଣ୍ୟ ଶରୀରର କଥା ଅନୁସାରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଆତ୍ମା ଅନୁସାରେ ଜୀବନ ଯାପନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସର୍ବଦା ଆତ୍ମା ଅନୁସାରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି । **6**ଯଦି ଦଶେ ଲୋକର ବିଚାର ପାପପୁଣ୍ୟ ଶରୀର ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହୁଏ, ତାହେଲେ ଆତ୍ମିକ ମୃତ୍ୟୁ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଦଶକର ବିଚାର ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହୁଏ, ତାହେଲେ ସେଠାରେ ଜୀବନ ଓ ଶାନ୍ତି ଅଛି । **7**ଏହା କାହିଁକି ସତ୍ୟ? କାରଣ ଯଦି ଦଶେ ଲୋକର ବିଚାର ତାହାର ପାପପୁଣ୍ୟ ଶରୀର ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହୁଏ, ତାହେଲେ ସେ ଲୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବିରୋଧୀ । ସେ ଲୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ମାନବାକୁ ମନା କରେ । ପ୍ରକୃତରେ ସେ ଲୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ମାନବା ପାଇଁ ଅସମର୍ଥ । **8**ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କର ପାପପୁଣ୍ୟ ଶରୀର ଦ୍ୱାରା ଗାସିତ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଖୁସି କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

9କିନ୍ତୁ, ଭୁଲ୍ମାନେ ନିଜର ପାପପୁଣ୍ୟ ଶରୀର ଦ୍ୱାରା

ଗାସିତ ନୁହଁ । ଯଦି ପ୍ରକୃତରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଆତ୍ମା ଭୁଲ୍ମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଅଛି, ତାହେଲେ ଭୁଲ୍ମାନେ ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ଗାସିତ ହେଉଛି । କିନ୍ତୁ ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ଭିତରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଆତ୍ମା ନାହିଁ, ତାହେଲେ ସେ ଲୋକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ନୁହେଁ । **10**ପାପ ହେତୁ ଭୁଲ୍ମାନଙ୍କ ଶରୀର ସବୁବେଳେ ମୃତ ହୋଇ ରହିବ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଭୁଲ୍ମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଅଛନ୍ତି, ତାହେଲେ ଆତ୍ମା ଭୁଲ୍ମାନଙ୍କୁ ଜୀବନ ପ୍ରଦାନ କରିବେ, କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଭୁଲ୍ମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହଜ ଧାର୍ମିକ କରିଛନ୍ତି । **11**ପରମେଶ୍ୱର ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିଛନ୍ତି । ଓ ଯଦି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଭୁଲ୍ମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଅଛି, ତାହେଲେ ଭୁଲ୍ମାନଙ୍କର ମୃତ ଶରୀରକୁ ମଧ୍ୟ ସେ ତାହାଙ୍କର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜୀବନ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

12ସ୍ତ୍ରୀ, ମୋ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ଆମ୍ଭ ପାପପୁଣ୍ୟ ଶରୀର ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେ ଗାସିତ ନୋହୁଁ । ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ପାପପୁଣ୍ୟ ଶରୀରର ଲଜ୍ଜା ଅଧୀନରେ ନୋହୁଁ । **13**ଯଦି ଭୁଲ୍ମାନେ ଭୁଲ୍ମ ପାପପୁଣ୍ୟ ଶରୀର ଅନୁସାରେ ମନ କାମ ପାଇଁ ନିଜ ଜୀବନକୁ ବ୍ୟବହାର କର, ତାହେଲେ ଭୁଲ୍ମାନେ ଆତ୍ମିକ ରୂପରେ ମରିଯିବ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଭୁଲ୍ମାନେ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଶରୀର ମାଧ୍ୟମରେ ମନ କାମ କରିବାକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କର, ତାହେଲେ ଭୁଲ୍ମାନେ ପ୍ରକୃତ ଜୀବନ ପାଇବ ।

14ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଜୀବନରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ନେତୃତ୍ୱ ଦିଅନ୍ତି ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ସନ୍ତାନ ।

15ଯେଉଁ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ପାଇଛୁ, ସେ ଆତ୍ମା ଆମ୍ଭକୁ ଆଉ ଦାସ ହେବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ କି ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ଭୟର କାରଣ ହେବେ ନାହିଁ । ଆମ୍ଭ ଭିତରେ ଯେଉଁ ଆତ୍ମା ଅଛନ୍ତି ସେ ଆମ୍ଭକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସନ୍ତାନ କରି ଦିଅନ୍ତି । ଓ ସେହି ଆତ୍ମାଙ୍କ ସହଜ ଆମ୍ଭେ କହୁ, “ପିତା, ପ୍ରିୟ ପିତା ।” **16**ଆମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସନ୍ତାନ ବୋଲି କହିବା ଲାଗି ସେହି ଆତ୍ମା ଆମ୍ଭ ଆତ୍ମା ସହଜ ଯୋଡ଼ି ହୁଅନ୍ତି । **17**ଆମ୍ଭେ ଯଦି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସନ୍ତାନ, ତାହେଲେ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁ ଆଶୀର୍ବାଦ ରଖିଛନ୍ତି, ତାହା ଆମ୍ଭକୁ ମିଳିବ । ଆମ୍ଭେ ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ପାଇବୁ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହଜ ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇବୁ । କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଭଳି ଆମ୍ଭେ କଷ୍ଟ ପାଇବା ଦରକାର । ତାହା ହେଲେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଭଳି ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ମହମାର ଅଧିକାରୀ ହେବା ।

ଆମକୁ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମହମା ମିଳିବ

18ଆମ୍ଭେ ଦୁଃଖ ଭୋଗ କରୁଛୁ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଗୌରବ ଆମ୍ଭକୁ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମିଳିବ ତା ଭୁଲ୍ମାନେ ଆମ୍ଭର ବର୍ତ୍ତମାନର ଦୁଃଖ କିଛି ନୁହେଁ । **19**ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା କିଛି ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ସେହି ସବୁ ବଡ଼ ଆଶାରେ ସେହି ସମୟକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି ଯେ କେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ସଂସାରକୁ ଦଶାଇ ଦେବେ ଯେ, କେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି । ସମଗ୍ର ସଂସାର ଏହି ଘଟଣା ଘଟିବା ପାଇଁ ଚାହେଁ ରହିଛି । **20**ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା କିଛି ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ ତାହା ଅସାର ହୋଇଗଲା । ଏହା ସଂସାରର ପସନ୍ଦ ନ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ

ପରମେଶ୍ୱର ଏହା କରିବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର କରି ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହ ଉରସା ଥିଲା: **21**ଯେପରି ପରମେଶ୍ୱର ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁ ବିନାଶରୁ ମୁକ୍ତ ହେବ । ଏହ ଉରସା ଥିଲା ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯାହା କିଛି ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି ସେଗୁଡ଼ିକ ସେହି ସ୍ୱାକ୍ଷର୍ୟ ଓ ମହମାର ଭାଗୀ ହେବେ ।

22ଆମ୍ଭେ ନାଶ୍ଟି ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିର୍ମିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ, ଏବେ ସୁଦ୍ଧା ସନ୍ତାନକୁ ନିରୁଦ୍ଦେଶୀ ପ୍ରସବ ବେଦନା ସହତ ପ୍ରତୀକ୍ଷାରତ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଭଳି, ଅପେକ୍ଷାରେ ଅଛୁ । **23**କେବଳ ନଗତ ନୁହେଁ, ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ବେଦନାପୂର୍ବକ ଅପେକ୍ଷାରେ ଅଛୁ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପ୍ରତିକ୍ଷାର ପ୍ରଥମ ଫଳ ସରୁପ ଆମ୍ଭେ ଆତ୍ମାକୁ ପାଇଲୁ । ସେଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଅପେକ୍ଷା କରିଛୁ ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭକୁ ତାହାଙ୍କର ନିଜ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ସୃଷ୍ଟି କରିବା କାମ ସମାପ୍ତ କରନ୍ତୁ । ଅର୍ଥାତ୍ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗର୍ଭାବସ୍ଥାରେ ମୁକ୍ତ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଛୁ । **24**ଆମ୍ଭେ ପରତ୍ରାଣ ପାଇଥିଲୁ ଓ ଆମ୍ଭର ଏହ ଉରସା ଅଛି । ଯାହା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଉରସା କରୁଛୁ ଯଦି ଆମ୍ଭେ ତାହାକୁ ଦେଖି ପାରୁ, ତା’ ହେଲେ ତାହା ପ୍ରକୃତରେ ଉରସା ନୁହେଁ । ମଣିଷ, ଯାହା ତା’ ପାଖରେ ଏବେ ଅଛି, ସେ ଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଉରସା କରେ ନାହିଁ । **25**କିନ୍ତୁ ଯାହା ଆମ୍ଭ ପାଖରେ ଏବେ ସୁଦ୍ଧା ନାହିଁ ତା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଉରସାରେ ଅଛୁ । ଆମ୍ଭେ ଏହା ପାଇଁ ଯୈର୍ଯ୍ୟପୂର୍ବକ ଅପେକ୍ଷା କରି ରହିଛୁ ।

26ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ଅତି ଦୁର୍ବଳ କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମା ଆମ୍ଭର ଦୁର୍ବଳତାରେ ଆମ୍ଭକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । କଣ ଓ କିପରି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଉଚିତ, ତାହା ଆମ୍ଭେ ନାଶ୍ଟି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମା ନିଜ ତରଫରୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି । ଆତ୍ମା ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ନିବେଦନ କରନ୍ତି । ଆତ୍ମା ଯେତେ ଗର୍ଭାବସ୍ଥାରେ ସହତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ କୁହନ୍ତି ତାହା ଗର୍ଭରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । **27**ଲୋକମାନଙ୍କର ହୃଦୟରେ କ’ଣ ଅଛି ପରମେଶ୍ୱର ତାହା ଦେଖି ପାରନ୍ତି । ପରମେଶ୍ୱର ଆତ୍ମାର ମନରେ କ’ଣ ଅଛି ତାହା ଜାଣନ୍ତି, କାରଣ ଆତ୍ମା ପରମେଶ୍ୱର ଯେପରି ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ସେହି ଭଳି ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ କରନ୍ତି ।

28ଆମ୍ଭେ ନାଶ୍ଟି ଯେ, ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟରେ ମଙ୍ଗଳ ନିରୁଦ୍ଦେଶୀ । ପରମେଶ୍ୱର ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାଞ୍ଛୁଛନ୍ତି, କାରଣ ଏହାହିଁ ତାହାଙ୍କର ଯୋଜନା ଥିଲା । **29**ପରମେଶ୍ୱର ନଗତ ନିର୍ମାଣ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିଲେ । ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ନିଶ୍ଚୟ କରିଥିଲେ ଯେ ସେହି ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଭଳି ହୁଅନ୍ତୁ । ତାହେଲେ ଯାଶୁ ଅନେକ ଭଲ ଓ ଭଉଣୀ ମାନଙ୍କ ଭିତରେ ପ୍ରଥମଜାତ* ବୋଲି ଧରା ହେବେ । **30**ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଯୋଜନା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହେଲା ଯେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଭଳି ହେବେ । ସେ ଏହି

ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଡାକିଲେ । ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପ୍ରତି ଧାର୍ମିକ କଲେ । ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପ୍ରତି ଧାର୍ମିକ କଲେ, ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମହମାନୁଜିତ କଲେ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ

31ସେଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଏହି ବିଷୟରେ କ’ଣ କହବା? ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭ ସହତ ଅଛନ୍ତି, ତାହେଲେ କୌଣସି ଲୋକ ଆମ୍ଭକୁ ପସନ୍ଦିତ କରି ପାରିବ ନାହିଁ । **32**ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ସବୁ କିଛି କରିବେ । ପରମେଶ୍ୱର ନିଜର ପୁତ୍ରକୁ ସୁଦ୍ଧା ଧରି ରଖିଲେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଦେଇ ଦେଲେ । ଏଣୁ ସେ ତାଙ୍କ ସହ ଆମ୍ଭକୁ ସବୁ ବିଷୟ ଦେବେ । **33**ପରମେଶ୍ୱର ଯାହାଙ୍କୁ ବାଞ୍ଛୁଛନ୍ତି, ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କିଏ ବା ଅଭିଯୁକ୍ତ କରି ପାରିବ? କେହି ନୁହେଁ! ପରମେଶ୍ୱର ହିଁ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଧାର୍ମିକ କରନ୍ତି । **34**କିଏ କହ ପାରିବ ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ବୋଷୀ? କେହି ନୁହେଁ । ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୃତ୍ୟୁ କଲେ, କିନ୍ତୁ ତାହାହିଁ ସବୁ କିଛି ନୁହେଁ । ସେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ମଧ୍ୟ ଜୀବିତ ହେଲେ । ସେ ଏବେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ତ୍ରାସାଣ ପଟରେ ଅଛନ୍ତି ଓ ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରୁଛନ୍ତି । **35**ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରେମ ଠାରୁ ଆମ୍ଭକୁ କିଏ କ’ଣ ଅଲଗା କରି ପାରେ? ନା! କିଷ୍ଟ କ’ଣ ଆମ୍ଭକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରେମରୁ ଅଲଗା କରି ପାରେ? ନା! ସମସ୍ୟା ବା ତାଡ଼ନା କ’ଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଆଘାତ ଆମ୍ଭକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରେମରୁ ଅଲଗା କରି ପାରେ? ନା! ଯଦି ଆମ୍ଭ ପାଖରେ ଖାଦ୍ୟ ବା ଲୁଗାପଟା ନାହିଁ, ତା ହେଲେ ତାହା କ’ଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରେମରୁ ଆମ୍ଭକୁ ଅଲଗା କରି ପାରେ? ନା! ବିପଦ ବା ମୃତ୍ୟୁ ହେଉନା କାହିଁକି ତାହା କ’ଣ ଆମ୍ଭକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରେମରୁ ଅଲଗା କରି ପାରେ? ନା! **36**ଶାୟତନ ଏହିପରି ଲେଖା ଅଛି:

“ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ (ଖ୍ରୀଷ୍ଟ) ଚିରଦିନ ଆମ୍ଭେ ନିହତ ହେଉଅଛୁ । ଲୋକ ଭବୁଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭର ମୂଲ୍ୟ ବଳି ହେବାକୁ ଥିବା ମେଣ୍ଟାମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ କିଛି ନୁହେଁ ।”

ଗୀତସଂହତା 44:22

37କିନ୍ତୁ ଏ ସବୁରେ ଆମ୍ଭ ପ୍ରତି ପ୍ରେମ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରିଥିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିନୟୀ । **38-39**ହିଁ, ମୁଁ ନାଶେ ଯେ କୌଣସି ବିଷୟ ଆମ୍ଭକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମରୁ ବଞ୍ଚିତ କରି ପାରିବ ନାହିଁ । ମୃତ୍ୟୁ ନୁହେଁ, ଜୀବନ ନୁହେଁ, ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନେ ନୁହେଁ, ଆତ୍ମିକ ଶକ୍ତି ଗୁଡ଼ିକ ନୁହେଁ, ଏବେ କିଛି ନୁହେଁ, ଭବିଷ୍ୟତରେ କିଛି ନୁହେଁ, କୌଣସି ଶକ୍ତି ନୁହେଁ, ଉଚ୍ଚରେ କିଛି ନୁହେଁ, ଗର୍ଭାବସ୍ଥାରେ କିଛି ନୁହେଁ, ସମଗ୍ର ସୃଷ୍ଟି ନଗତରେ କିଛି ନୁହେଁ; ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁ ଆମ୍ଭ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ଥିବା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ପ୍ରେମ ଠାରୁ ଆମ୍ଭକୁ କେହି ଅଲଗା କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

ପରମେଶ୍ୱର ଓ ଯିହୁଦୀ ଲୋକେ

9 ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଅଛି, ଓ ମୁଁ ସତ୍ୟ କହୁଛି । ମୁଁ ମିଛ କହୁ ନାହିଁ । ପବିତ୍ରଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ମୋର ଭାବନା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ।

ପ୍ରଥମଜାତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପରିବାରରେ ଯାଶୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହମା ପାଇବାରେ ପ୍ରଥମ, ବୋଲି ଏହାର ଅର୍ଥ ଗ୍ରହଣ କରା ଯାଇପାରେ ।

ଏହି ଭାବନା ମୋତେ କୁହେ ଯେ ମୁଁ ମିଛ କୁହେ ନାହିଁ। 2ମୋର ଅଶେଷ ଦୁଃଖ ଅଛି, ଓ ମୁଁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଲାଗି ଅଧିକ ବେଦନାଗ୍ରସ୍ତ ଅଛି। 3ସେମାନେ ମୋର ଭଲ ଓ ଭଉଣୀ। ସେମାନେ ଏହି ସଂସାରରେ ମୋର ପରବାର। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରେ। ମୁଁ ନଦେ ଅଭିଶପ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛୁକ, ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ ରହି ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ପାରେ। 4ସେମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ଲୋକ। ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବନ୍ଧା ଯାଜ୍ଞସାଧକ ସନ୍ତାନ। ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହମା ଅଛି ଓ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହତ କରିଥିବା ବୁଦ୍ଧିର ସହଭାଗୀ। ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ମୋଗାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଉପାସନାର ସଠିକ ପଦ୍ଧତି ଦେଇଛନ୍ତି। ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରତିଗୁଡ଼ିମାନ ଦେଇଛନ୍ତି। 5ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ପୂର୍ବପୁରୁଷ ମାନଙ୍କର ବଂଶଧର ଅଟନ୍ତି। ସେମାନେ ସଂସାରରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପରବାର। ସମସ୍ତ ବ୍ୟଷ୍ଟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି। ତାହାଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ପ୍ରଂସା କର। ଆମେନ।

6ମୁଁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଲାଗି ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କରୁଛି। ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କର ପ୍ରତିଗୁଡ଼ି ରକ୍ଷା କଲେ ନାହିଁ ବୋଲି ନୁହେଁ, କାରଣ ଇଗ୍ରାୟେଲର କେବଳ ଅଳ୍ପ କିଛି ଲୋକ ହିଁ ପ୍ରକୃତରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଲୋକ। 7ଅବ୍ରାହମଙ୍କ କେବଳ ଅଳ୍ପ କିଛି ସନ୍ତାନ ହିଁ ପ୍ରକୃତରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସନ୍ତାନ। ଅବ୍ରାହମଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱର କହିଥିଲେ: “ଇସହାକ ଧାରା ତୁମ୍ଭର ବିଧି ସଂଗତ ବଂଶବୃଦ୍ଧି ହେବ।”* 8ଏହାର ଅର୍ଥ ଯେ ଅବ୍ରାହମଙ୍କ ବଂଶର ସମସ୍ତେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ସନ୍ତାନ ନୁହଁନ୍ତି। କେବଳ ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଧାରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ହୋଇଥିଲେ ସେହିମାନେ ଅବ୍ରାହମଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ସନ୍ତାନ ହେଲେ। 9ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଏହିପରି ଥିଲା: “ଉଚିତ୍ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ମୁଁ ଫେରିବି ଓ ସାରା ପୁତ୍ର ଦନ୍ତ କରିବି।”*

10କେବଳ ଏତିକି ନୁହେଁ। ଆମ୍ଭର ପୂର୍ବ ପୁରୁଷ ଇସହାକଙ୍କ ଠାରୁ ଶିବକା ଦୁଇଟି ସନ୍ତାନ ଲାଭ କରିଥିଲେ। 11-12ଦୁଇଟି ପୁତ୍ର ଦନ୍ତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଓ ସେମାନେ କୌଣସି ଭଲ ବା ମନ୍ଦ କାମ କରି ନଥିବା ପୂର୍ବରୁ ପରମେଶ୍ୱର ଶିବକାକୁ କହିଥିଲେ, ବଡ଼ ପୁତ୍ରଟି ସାନଟିର ସେବା କରିବ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନୋନୟନ ତାହାଙ୍କ ଯୋଜନା ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା ଓ ଯାହା ସେ ଚାହୁଁଥିଲେ ସେହି କାରଣରୁ ହେଲା। 13ଗାୟ କୁହେ: “ମୁଁ ଯାକୁବକୁ ଭଲ ପାଇଲି କିନ୍ତୁ, ଏଷୌକୁ ନୁହେଁ।”*

14ତାହେଲେ ଏ ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭେ କଣ କହିବା? କ’ଣ ପରମେଶ୍ୱର ଅନ୍ୟାୟ? 15ନା, ଆମ୍ଭେ ଏପରି କହି ପାରିବା ନାହିଁ। ପରମେଶ୍ୱର ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ଯାହାକୁ ଦୟା କରିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରିବା, ଆମ୍ଭେ ତାହା ପ୍ରତି ଦୟା ଦେଖାଇବା। ଆମ୍ଭେ ଯାହାକୁ କରୁଣା ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା

କରିବା ଆମ୍ଭେ ତାହାକୁ କରୁଣା ଦେଖାଇବା।”* 16ଅତଏବ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୟା ଉପରେ ଏହା ନିର୍ଭରକରେ, ନଣେ ଲୋକର ଇଚ୍ଛା ବା ଚେଷ୍ଟା ଉପରେ ନୁହେଁ। 17ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଯେପରି ପରମେଶ୍ୱର ଫାରୋକୁ* କହନ୍ତି: “ତୁମ୍ଭକୁ ଆମ୍ଭେ ଏହି ଏକ ମାତ୍ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭକୁ ରାଜା କରିଛୁ, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଶକ୍ତି ଦେଖାଇ ପାରିବା ଓ ଅତଏବ ଆମ୍ଭ ନାମ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ଘୋଷିତ ହେଉ ବୋଲି ଆମ୍ଭ ଇଚ୍ଛା।”* 18ଅତଏବ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱର ଦୟା ଦେଖାଇବାକୁ ଚାହୁଁନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ଦୟା ଦେଖାନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେ କଠୋର କରିବାକୁ ଚାହୁଁନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ କଠୋର କରନ୍ତି। 19ତାହେଲେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପ୍ରଶ୍ନ କରି ପାର ଯେ “ସେ ଆମ୍ଭର ଦୋଷ କାହିଁକି ଧରନ୍ତି?” 20ତୁମ୍ଭେ କେବଳ ନଣେ ମଣିଷ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଓଲଟି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବାର ଅଧିକାର ତୁମ୍ଭର ନାହିଁ। ମାଟି କଳସୀଟି କୁମ୍ଭରକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରେ ନାହିଁ ଯେ “ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଏପରି ଭାବେ କାହିଁକି ରଖିଲ?” 21କୁମ୍ଭରର ଅଧିକାର ରହିଛି ଯେ ସେ ମାଟି ପିଣ୍ଡୁଳାଟି ନେଇ ବିଶେଷ ପ୍ରୟୋଜନ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଓ ସାଧାରଣ ପ୍ରୟୋଜନ ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ୟ ପାତ୍ରଟିଏ ତିଆରି କରିବ।

22ଠିକ୍ ସେହିଭଳି ପରମେଶ୍ୱର ମଧ୍ୟ ନିଜର କ୍ରୋଧ ଓ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଥିଲେ। ସେ ଖୁବ୍ ଧୈର୍ଯ୍ୟର ସହତ ତାହାଙ୍କ କ୍ରୋଧ ଓ ବିନାଶ ପାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ସହ ନେଇଥିଲେ। 23ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କର ଦୟାପାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ନିଜ ମହମାର ଧନ ଦେଖାଇବା ଲାଗି ଧୈର୍ଯ୍ୟପୂର୍ବକ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ। 24ସେମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ମହମା ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ। 25ଆମ୍ଭେମାନେ ସେହି ଲୋକ। ପରମେଶ୍ୱର କେବଳ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଅଣ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଡାକିଲେ। ହୋଶେୟା ପୁସ୍ତକରେ ଏହିପରି ଲେଖା ଅଛି:

“ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭର ନଥିଲେ ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ଲୋକ ବୋଲି ଆମ୍ଭେ ଡାକିବି ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ପ୍ରେମ କରୁ ନଥିଲୁ, ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ପ୍ରିୟ ବୋଲି ଡାକିବା।”

ହୋଶେୟା 2:23

26“ଏବଂ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଥିଲେ, ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ଲୋକ ନୁହଁ’- ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସେମାନେ ନୀବିତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ବୋଲାଇବେ।”

ହୋଶେୟା 1:10

27ଏବଂ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବିଷୟରେ ଯିଶାଇୟା ଘୋଷଣା କରି କୁହନ୍ତି:

“ସମୁଦ୍ର ବାଲିକଣିକା ପରି ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅସଂଖ୍ୟ। କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ

“ଯିସହାକ ... ହେବ” ଆବିପୁସ୍ତକ 21:12
 “ଉଚିତ୍ ... କରିବ” ଆବିପୁସ୍ତକ 18:10,14
 “ମୁଁ ... ନୁହେଁ” ମଲଗି 1:2-3

“ମୁଁ ଯାହାକୁ ... କରୁଣା ଦେଖାଇବି” ଯାତ୍ରାପୁସ୍ତକ 33:19
 ଫାରୋ ମିଶରର ରାଜାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଏକ ଉପାଧି ସ୍ୱରୂପ
 “ତୁମ୍ଭକୁ ମୁଁ ... ମୋର ଇଚ୍ଛା” ଯାତ୍ରାପୁସ୍ତକ 9:16

ଭିତରୁ ଖୁବ୍ ଅଳ୍ପ ଲୋକ ରକ୍ଷା ପାଇ ପାରବେ ।
28କାରଣ ପ୍ରଭୁ ନିଜ ନ୍ୟାୟ ବଳରେ ବରୁଣ କରି
ପୃଥିବୀର ଲୋକଙ୍କୁ ଗୀଘ ସମାପ୍ତ କରି ଦେବେ ।”*

29ଯିଶାଇୟ ଆଦୃଶ ମଧ୍ୟ କହୁଥିଲେ:

“ପ୍ରଭୁ ସର୍ବଶକ୍ତମାନ । ସେ ତାହାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ
ଭିତରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଆତ୍ମ ପାଇଁ ବଞ୍ଚାଇ ରଖିଲେ ।
ସେ ଏପରି କରି ନଥିଲେ ଆତ୍ମ ଅବସ୍ଥା ଏବେ
ସଦୋମ ଓ ଗମୋରା* ଭଳି ହୋଇ ଯାଇ ଥାଆନ୍ତା ।”*

30ତା’ ହେଲେ ଏ ସବୁର ଅର୍ଥ କ’ଣ? ଏହାର ଅର୍ଥ
ଯେ, ଅଣଯିହୁଦୀମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ଧାର୍ମିକ ହେବା
ପାଇଁ ଯତ୍ନଶୀଳ ନୁହଁନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ଧାର୍ମିକ ହେଲେ । 31ଇଗ୍ରାୟେଲର
ଲୋକେ ଧାର୍ମିକ ହେବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରି ମଧ୍ୟ
କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ନାହିଁ । 32କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ
ନଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଧାର୍ମିକ ହେବା
ପାଇଁ ରେଷ୍ଟା କଲେ ତେଣୁ ସେମାନେ ଝୁଣ୍ଟି ପଡ଼ିବା
ପଥରରେ ଝୁଣ୍ଟି ପଡ଼ିଲେ । 33ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ସେ ପଥର ବିଷୟରେ
କୁହେ:

“ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ସିୟୋନଠାରେ ପଥରଟିଏ ରଖିଛୁ ଏହି
ପଥରଟି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପକାଇ ଦିଏ । ଏହି ପଥରଟି ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ପାପ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଏ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକ ସେ
ପଥରଟିରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ସେ ଲଳିତ ହେବ ନାହିଁ ।”

ଯିଶାଇୟ 8:14; 28:16

10 ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରୁଛି ଓ ଏକାନ୍ତ ଭାବରେ ଇଚ୍ଛା କରୁଛି ଯେ
ଯିହୁଦୀଲୋକେ ରକ୍ଷା ପାଆନ୍ତୁ । 2ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ ପୂର୍ବକ ସେମାନଙ୍କ
ବିଷୟରେ କହି ପାରେ, ଯେ ସେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ
ଅନୁସରଣ କରିବା ପାଇଁ ଚାହାଁନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଠିକ୍ ବାଟ ନାହିଁ ।
3ସେମାନେ ନାହିଁ ନଥିଲେ ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର କିପରି
ତାହାଙ୍କ ସହତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଧାର୍ମିକ କରନ୍ତି । ସେମାନେ
ଧାର୍ମିକ ହେବା ପାଇଁ ନିଜର ଉପାୟ ଦ୍ୱାରା ରେଷ୍ଟା କଲେ ।
ଅତଏବ ସେମାନେ ଧାର୍ମିକତା ବୋଲି ଗଣିତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ମାର୍ଗର ଅନୁସରଣ କଲେ ନାହିଁ । 4ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସମାପ୍ତ
କଲେ ଯେପରି, ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଧାର୍ମିକ ହୋଇପାରବ ।

5ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ ଦ୍ୱାରା ଧାର୍ମିକ ହେବା ବିଷୟରେ
ମୋଗା କହୁଛନ୍ତି: “ଯେଉଁଲୋକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ ଦ୍ୱାରା
ନୀଚ ପାଇବା ପାଇଁ ରେଷ୍ଟା କରେ, ସେ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟ
ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।”* 6କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱାସ

“ସମୁଦ୍ର ବାଲିକଣିକା ... କରି ଦେବେ” ଯିଶାଇୟ 10:22-23

ସଦୋମ ଓ ଗମୋରା ମନଲୋକ ରହୁଥିବା ଦୁଇଟି ସହର ।
ପରମେଶ୍ୱର ଏହି ସହରଗୁଡ଼ିକୁ ନଷ୍ଟ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ
ଦେଇଥିଲେ ।

“ପ୍ରଭୁ ... ଯାଇ ଥାଆନ୍ତା” ଯିଶାଇୟ 1:9

ଦ୍ୱାରା ଧାର୍ମିକ ହେବା ବିଷୟରେ ଗାୟ ଏହିପରି କୁହେ:
“ନିଜେ ନିଜକୁ ପରୁର ନାହିଁ ଯେ ‘ସ୍ୱର୍ଗକୁ କିଏ ଯିବ?’”
(ଅର୍ଥାତ୍ “କିଏ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପୃଥିବୀକୁ ଆଣିବ?”) 7“ଓ
ଏପରି କୁହ ନାହିଁ ଯେ, ‘ପାତାଳକୁ କିଏ ଯିବ?’”(ଅର୍ଥାତ୍
“ମୃତମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଉପରକୁ କିଏ ଆଣିବ?”)

8ଗାୟ କୁହେ: “ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ତୁମ୍ଭ ପାଖରେ ଅଛି;
ଏହା ତୁମ୍ଭ ମୁହଁରେ ଓ ତୁମ୍ଭ ହୃଦୟରେ ଅଛି ।”* ଆମ୍ଭେ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଘୋଷଣା କରୁଥିବା ସେହି ଶିକ୍ଷାଟି ବିଶ୍ୱାସର
ଶିକ୍ଷା ଅଟେ । 9ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ମୁହଁରେ କୁହ, “ଯାଶୁ ପ୍ରଭୁ
ଅଟନ୍ତି,” ଓ ତୁମ୍ଭର ମନ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର
ଯାଶୁଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁର ଉଠାଇ ଆଣି ଥିଲେ; ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଉଦ୍ଧାର
ପାଇଯିବ । 10ହୃଦୟରେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ପ୍ରତି ଧାର୍ମିକ ହେଉ ଓ ମୁଖ ଦ୍ୱାରା କହି ବିଶ୍ୱାସକୁ ପ୍ରକାଶ
କଲେ ଆମ୍ଭେ ଉଦ୍ଧାର ପାଉ । 11ଗାୟ କୁହେ: “ଯିଏ ତାହାଙ୍କୁ
(ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ) ବିଶ୍ୱାସ କରେ ସେ ଲଳିତ ହେବ ନାହିଁ ।”*
12ଏଠାରେ “ଯିଏ” ର ଅର୍ଥ ଯିହୁଦୀ ଓ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ
ଭିତରେ ଭେଦ ନ ଥିବା ସୂଚ୍ୟ । ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କର ନିଶ୍ଚିନ୍ତ
ପ୍ରଭୁ । ଯେଉଁ ଲୋକେ ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ପରମେଶ୍ୱର
ସେମାନଙ୍କୁ ଅନେକ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତି । 13ଗାୟ କୁହେ:
“ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ପରିତ୍ରାଣ
ପାଇବ ।”*

14କିନ୍ତୁ ଲୋକେ ବିଶ୍ୱାସ କଲା ପରେ ହିଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ
ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଡାକି ପାରବେ । ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଶୁଣି
ସାଗଲ ପରେ ହିଁ, ଲୋକେ ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି
ପାରବେ । କିଏ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲ ପରେ ହିଁ ଲୋକେ
ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଶୁଣି ପାରବେ । 15ଏହି ଉପଦେଶ ଦେବା
ଲୋକ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ କାହା ଦ୍ୱାରା ନ ପଠାଗଲେ ବା ସେ କିପରି
ଉପଦେଶ ଦେବ? ଗାୟରେ ଲେଖା ଅଛି: “ସ୍ତମ୍ଭମାନୁର
ଦେବା ପାଇଁ ଆସିବା ଲୋକର ପାଦ କେତେ ସ୍ତମ୍ଭର
ଅଟେ ।”*

16ନାତୁ ସମସ୍ତେ ସ୍ତମ୍ଭମାନୁରକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ନାହିଁ ।
ଯିଶାଇୟ କହନ୍ତି: “ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭ ଉପଦେଶଗୁଡ଼ିକ କିଏ
କ’ଣ ବିଶ୍ୱାସ କଲା?”* 17ସ୍ତମ୍ଭମାନୁର ଶୁଣିଲେ ବିଶ୍ୱାସ ହୁଏ
ଓ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ କିଏ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ବିଷୟରେ କହିଲେ ଲୋକେ
ଶୁଣନ୍ତି ।

18କିନ୍ତୁ ମୁଁ ପଚାରୁଛି: “କଣ ଲୋକେ ସ୍ତମ୍ଭମାନୁର ଶୁଣି
ନାହିଁ?” ହିଁ ସେମାନେ ଶୁଣିଛନ୍ତି । ଗାୟ କୁହେ:

“ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱର ନଗରର ସର୍ବତ୍ର ଖେଳି ଗଲା ।
ସେମାନଙ୍କ ବାକ୍ୟ ନଗରର ପ୍ରାନ୍ତର ଶେଷଭାଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଖେଳିଗଲା ।”

ଗୀତସଂହତା 19:4

“ଯେଉଁଲୋକ ... ଆବଶ୍ୟକ” ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ 18:5

ପଦସଂଖ୍ୟା 6-8 ଦ୍ୱିତୀୟ ବବରଣ 30:12-14

“ଯିଏ ... ନାହିଁ” ଯିଶାଇୟ 28:16

“ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ... ପାଇବ” ଯୋୟେଲ 2:32

“ସ୍ତମ୍ଭମାନୁର ... ଅଟେ” ଯିଶାଇୟ 52:7

“ହେ ପ୍ରଭୁ ... ବିଶ୍ୱାସ କଲା?” ଯିଶାଇୟ 53:1

19ପୁନର୍ବାର ମୁଁ ପଚାରୁଛି: “କଣ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକେ ବୁଝି ପାର ନଥିଲେ?” ହଁ ସେମାନେ ବୁଝିଥିଲେ। ପ୍ରଥମେ ମୋଗା କହିଛନ୍ତି:

“ଜାତୀୟ ରଚିତ୍ର ନଥିବା ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଭିତରେ ଇର୍ଷା ଜାତ କରାଇବି। ନିର୍ବୋଧ ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଭିତରେ କ୍ରୋଧ ଜାତ କରାଇବି।”

ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ 32:21

20ଏହା ପରେ ଯିଶାଇୟ ନିର୍ଭୀୟ ହୋଇ କହନ୍ତି:

“ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ମୋତେ ଖୋଦୁ ନଥିଲେ ସେମାନେ ମୋତେ ପାଇଲେ। ଯେଉଁମାନେ ଖୋଦି ନାହାଁନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଁ ନିଜକୁ ପ୍ରକାଶ କଲି।”

ଯିଶାଇୟ 65:1

21କିନ୍ତୁ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକଙ୍କ ବିଷୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ଏହା କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ଏହି ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଦିନ ସାରା ଅପେକ୍ଷା କରି ଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ସେମାନେ ଆମ୍ଭକୁ ମାନିଲେ ନାହିଁ ଓ ଅନୁସରଣ କଲେ ନାହିଁ।”*

ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୁଲି ନାହାଁନ୍ତି

11 ତା’ହେଲେ ମୁଁ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛି: “କଣ ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି କି?” ନା! ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ଲୋକ। ମୁଁ ଅଗ୍ରାହାମଙ୍କ ପରିବାରର ଅଟେ। ବିନ୍ୟାମୀନଙ୍କ ଗୋଷ୍ଠୀରେ ଜାତ। 2ସେମାନେ ଜନ୍ମ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ପରମେଶ୍ୱର ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ବାଛିଥିଲେ। ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ତ୍ୟାଗ କରି ନାହାଁନ୍ତି। ଏଲୟ ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ, ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଶାସ୍ତ୍ର ଯାହା କୁହେ, ତୁମ୍ଭେ ଜାଣିଛ? 3ଏଲୟ କହୁଥିଲେ: “ପ୍ରଭୁ, ଲୋକେ ତୁମ୍ଭର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟତାକୁ ବଧ କରିଛନ୍ତି, ଓ ତୁମ୍ଭର ଯଜ୍ଞବେଦି ସବୁ ଭଙ୍ଗିଛନ୍ତି। କେବଳ ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟତା ବଞ୍ଚିଛି, ସେମାନେ ମୋତେ ମଧ୍ୟ ମାର ଦେବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି।”* 4କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଉତ୍ତର କ’ଣ ଥିଲା? “ବାଆଲ ଆଗରେ ଆଶ୍ୱିନୁମାଡ଼ି ନଥିବା ସାତହଜାର ଲୋକଙ୍କୁ ଏବେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ନିଜ ପାଇଁ ରଖିଛି।”* 5ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଦ୍ୱାରା ବଛା ଯାଇଥିବା ଏବେ ମଧ୍ୟ କେତେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି। 6ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର ଅନୁଗ୍ରହ ହେତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିଛନ୍ତି, ତା’ହେଲେ ଲୋକମାନେ ନିଜେ କରିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ହେତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ହୋଇ ନାହାଁନ୍ତି। ଯଦି କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ତାହା ହୋଇଥାନ୍ତା ତେବେ ଅନୁଗ୍ରହର କ’ଣ ବା ଅର୍ଥ ହେବ? ତା’ହେଲେ କଣ ହେଲା?

7ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକେ ଯାହା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରେ ଧାର୍ମିକ ହେବା ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସଫଳ ହେଲେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବଛା ଯାଇଥିବା

ଲୋକେ ଧାର୍ମିକ ହେଲେ। ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଜଡ଼ ହୋଇ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବା ପାଇଁ ମନା କଲେ। 8ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଯେପରି ଲେଖା ଅଛି:

“ପରମେଶ୍ୱର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜଡ଼ତାର ଆତ୍ମା ଦେଲେ।”

ଯିଶାଇୟ 29:10

“ସେମାନେ ସତ୍ୟକୁ ଦେଖି ନ ପାରନ୍ତୁ ସେଥିପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କର ଆଖି ବନ୍ଦ କରି ଦେଲେ, ସେମାନେ ସତ୍ୟକୁ ଶୁଣି ନ ପାରନ୍ତୁ ସେଥିପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କର କାନ ବନ୍ଦ କରି ଦେଲେ। ଏହି ଦଶା ଏବେ ସୁଦ୍ଧା ଲାଗି ରହିଛି।”

ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ 29:4

9ଦାଉଦ କୁହନ୍ତି:

“ସେ ଲୋକମାନେ ନିଜର ଭୋଦନରେ ଛନ୍ଦି ଓ ବାନ୍ଧି ହୋଇ ଯାଆନ୍ତୁ, ତାହାଙ୍କର ପତନ ହେଉ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ମିଳୁ।

10ସେମାନଙ୍କର ଆଖି ସତ୍ୟକୁ ଦେଖି ନ ପାରିବା ପାଇଁ ବନ୍ଦ ହୋଇ ଯାଉ। ସର୍ବଦା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଅଶ୍ଳୁ ନଇଁ ପଡୁ।”

ଗୀତାବନ୍ଧ 69:22-23

11ତା’ହେଲେ ମୁଁ କହୁଛି: ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ପତନ ସେମାନଙ୍କୁ ନଷ୍ଟ କରିଥିଲା କି। ବରଂ ସେମାନଙ୍କର ଭୁଲ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଲାଗି ମୁକ୍ତ ଆଣିଲା। ଏହା ଦ୍ୱାରା ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଉତ୍ସାହ ଭାବ ଜାଗୃତ ହେଲା। 12ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ତୃଟୀ ଏହି ସଂସାର ପାଇଁ ଆଶୀର୍ବାଦର ଧନ ସ୍ୱରୂପ ହେଲା, ସେମାନେ ଯାହା ହରାଇଲେ, ତାହା ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଶୀର୍ବାଦର ଧନ ଆଣି ଦେଲା। ତେଣୁ ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା ଶୁଣୁଛନ୍ତି ସେହି ଅନୁସାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଖ୍ୟକ ଯିହୁଦୀମାନେ ଯେତେବେଳେ ଗୁଲିବେ, ସେତେବେଳେ ସଂସାର ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଅଧିକ ମାତ୍ରାରେ ଆଶୀର୍ବାଦର ଧନ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବ।

13ଏବେ ମୁଁ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ କହୁଛି। କାରଣ ମୁଁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଛି। ମୁଁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ମନ ପ୍ରାଣରେ ଏହି କାମ କରିବି। 14ମୁଁ ଆଶା କରେ ଯେ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଉଦୟୋଗ ଆଣି ତାହାଙ୍କ ଭିତରୁ କେତେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ପାରିବି। 15ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱର ଅସ୍ୱୀକାର କରି ଦେଲପରେ, ସେ ଜଗତର ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହତ ମୈତ୍ରୀ କଲେ। ଅତଏବ, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ପୁନଃ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଅର୍ଥ ଜଗତର ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁର ପୁନର୍ଜୀବନ ଆଣିବା।

16ଆମ୍ଭ ଭୋଦନର ପ୍ରଥମ ଭାଗଟି ଯଦି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରି ଯାଏ, ତା’ ହେଲେ ସମସ୍ତ ଭୋଦନ ପବିତ୍ର ହୁଏ। ଯଦି କୌଣସି ଗଛର ଚେର ପବିତ୍ର, ତା’ହେଲେ ସେହି ଗଛର ସମସ୍ତ ଡାଳ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର।

17ଧର ନିଅ ଗୋଟିଏ ଜୀବନ୍ତ ଗାଈଗୁଡ଼ିକ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଛି। ଗୋଟିଏ ଅନ୍ୟ ଜଙ୍ଗଲୀ ଜୀବଗଛର ଗାଈଗୁଡ଼ିକୁ ଆଣି ପ୍ରଥମ ଗଛ ସହତ ସଂଯୁକ୍ତ କରା ହେଲା। ତୁମ୍ଭେ

“ମୁଁ ... ନାହିଁ” ଯିଶାଇୟ 65:2
“ପ୍ରଭୁ ... କରୁଛନ୍ତି” ପ୍ରଥମ ରାଜାବଳୀ 19:10, 14
“ବାଆଲ ... ରଖିଛି” ପ୍ରଥମ ରାଜାବଳୀ 19:18

ଅଣୟଦ୍ୱୀପାନେ ସେହି ଜଙ୍ଗଲୀ ନୀତଗଛ ଭଳି । ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ପ୍ରଥମ ଗଛମାନଙ୍କଠାରୁ ଗନ୍ଧ ଓ ନୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । 18 ସେଥିପାଇଁ, ପ୍ରଥମ ଗଛର ସେ ଭଙ୍ଗା ତାଳ ଗୁଡ଼ିକ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଗର୍ବ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ । କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଥମ ଗଛର ଚେରକୁ ନୀବନ ପ୍ରଦାନ କରୁ ନାହିଁ, ବରଂ ସେହି ଚେର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନୀବନ ପ୍ରଦାନ କରୁଛ । 19 ତୁମ୍ଭେମାନେ କହ ପାର, “ସେ ଗଛର ତାଳ ଗୁଡ଼ିକ ଘାଙ୍ଗି ପଡ଼ିବାରୁ ମୁଁ ତା’ ସହତ ସଂଯୁକ୍ତ ହେଲି ।” 20 ଏହା ସତ୍ୟ କିନ୍ତୁ ସେ ତାଳ ଗୁଡ଼ିକ ଘାଙ୍ଗି ପଡ଼ିବାର କାରଣ ହେଉଛି ସେମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱାସ । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ସେହି ଗଛର ଅଂଶୀ ହୋଇ ପାରିବ । ଅତଏବ ଗର୍ବ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଭୟ କରିବା ଦରକାର । 21 ବିଶ୍ୱାସ ନ କରିବା ହେତୁ ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରଥମ ଗଛର ଶାଖା ଗୁଡ଼ିକୁ ଘାଙ୍ଗି ଦେଲେ, ତାହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ନ ରଖି ପାରିଲେ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଧନ କରି ଦେବେ ।

22 ଅତଏବ ବୁଝିବା ଦରକାର ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର ଅତି ଦୟାଳୁ, କିନ୍ତୁ ସେ ଅତି କଠୋର ମଧ୍ୟ ହୋଇ ପାରିବେ । ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ ନ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଅନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହରେ ରହିଲେ ସେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାଳୁ ହୁଅନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ ନ କର ତା’ହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ କଟାଯାଇ ଫିଙ୍ଗି ଦିଆ ଯିବ । 23 ଯିହୁଦୀମାନେ ଯଦି ପୁନଃ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ତା’ହେଲେ ସେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ପୁନଃ ଗ୍ରହଣ କରି ନେବେ । ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପୁର୍ବ ସ୍ଥାନ ଦେବାପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ସମର୍ଥ ହେବେ । 24 ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜଙ୍ଗଲୀ ନୀତଗଛର କଟାଯାଇଥିବା ଶାଖା । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭଲ ନୀତଗଛ ସହତ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇଛ । କିନ୍ତୁ ଏହା ସ୍ୱାଭାବିକ । ଅତଏବ, ସେହି ଯିହୁଦୀମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ନିଜର ବୃକ୍ଷ ସହତ ପୁନର୍ବାର ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇପାରିବେ ।

25 ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ଏହି ନିଗୂଢ଼ ସତ୍ୟ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଅନିଶ୍ଚିତ ରହି ଯାଅ; ଏ କଥା ମୁଁ ରୁହେଁ ନାହିଁ । ଏହି ସତ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସର୍ବଙ୍କ ନୁହଁ । ଏହି କଥା ସତ୍ୟ ଯେ, ଇଗ୍ରାୟେଲର ଗୋଟିଏ ଅଂଶର ଲୋକଙ୍କୁ ଅବାଧ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ଯେତେବେଳେ ପୁଣି ସଂଖ୍ୟକ ଅଣୟଦ୍ୱୀପ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିଜ ଲୋକ ହୋଇଯିବେ, ତାହେଲେ ଏହି ସ୍ଥିତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟିବ । 26 ଏହି ଭଳି ସମଗ୍ର ଇଗ୍ରାୟେଲ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବ । ଗାସ୍ତର ଲେଖାଅଛି:

“ସିୟୋନ* ଠାରୁ ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତା ଆସିବେ । ସେ ଯାକୁବ ପରିବାର ସମସ୍ତ ଅଧିର୍ଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂର କରିବେ ।

27 ଓ ଆମ୍ଭେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ପାପଗୁଡ଼ିକୁ ହରଣ କଲ ପରେ ଏହି ବୁଦ୍ଧି କରିବା ।”

ଯିଶାଇୟ 59:20-21; 27:9

28 ଯିହୁଦୀମାନେ ସ୍ତବ୍ଧମାତୁର ଗ୍ରହଣ କରୁ ନ ଥିବାରୁ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶତ୍ରୁ । ଏହା ତୁମ୍ଭ ଅଣୟଦ୍ୱୀପମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ । କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦୀମାନେ ଏବେ ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମନୋନୀତ ଲୋକ । ତାହାଙ୍କ ପୁର୍ବନ ମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ପ୍ରତିକ୍ଷା ହେତୁ, ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଖୁବ ଭଲ ପାଆନ୍ତି । 29 ପରମେଶ୍ୱର ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତାକଲ୍ପ ଓ ଯେଉଁ ଦାନଗୁଡ଼ିକ ଦିଅନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ୱର ନିଜର ମନ କେବେ ହେଲେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । 30 ଆଗରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅବଜ୍ଞା କରୁଥିଲ । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ଅବଜ୍ଞାର ଫଳସ୍ୱରୂପ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛ । 31 ଏବେ ଯିହୁଦୀମାନେ ଅବଜ୍ଞା କରୁଛନ୍ତି, କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହା ଘଟିଲ, ଯେହେତୁ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଲାଭ କରି ପାରିବେ । 32 ସବୁ ଲୋକେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅବଜ୍ଞା କରୁଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେ ଅବାଧ୍ୟ ସ୍ଥିତିରେ ପକାଇଛନ୍ତି ଯେପରି ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦୟା ଦେଖାଇ ପାରିବେ ।

ପରମେଶ୍ୱର ଧନ୍ୟ

33 ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଧନ ବହୁତ ମହାନ! ତାଙ୍କ ବୁଦ୍ଧି ଓ ଜ୍ଞାନର ସୀମା ନାହିଁ! ସେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କିପରି ନିଅନ୍ତି କେହି ବୁଝାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । 34 କେହି ହେଲେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପଥସବୁ ବୁଝି ପାରିବେ ନାହିଁ । ଶାସ୍ତ୍ର କୁହେ:

“ପ୍ରଭୁଙ୍କର ମନକୁ କିଏ ନିଶ୍ଚିତ? କିଏ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇ ପାରିବ କି?” ଯିଶାଇୟ 40:13

35 “କିଏ କେବେହେଲେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ କଣ ବା ଦେଇଛି? ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରଭୁପକାରରେ କିଛି ଦେବେ ।”

ଆୟୁବ 41:11

36 ପରମେଶ୍ୱର ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ ତାହାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଓ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ରହିଛି । ତାହାଙ୍କର ଗୌରବ ସର୍ବଦା ହେଉ । ଆମେନ ।

ନିଜ ନୀବନ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କର

12 ସେଥିପାଇଁ ହେ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ! ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ସ୍ମରଣ କରି, ତୁମ୍ଭେ ମାନେ ନିଜର ନୀବନକୁ, ଏକ ନୀବନ୍ତ ବଳିଦାନ ସ୍ୱରୂପ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କର । ଏହା କେବଳ ତାହାଙ୍କୁ ସମର୍ପିତ ହେବ । ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅତି ପ୍ରସନ୍ନ କରିବ । ଏହି ସମର୍ପଣ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମିକ ଉପାସନା ଅଟେ । 2 ଏହାପରେ ଏହି ସଂସାରର ରୀତି ଅନୁସାରେ ଆଚରଣ କର ନାହିଁ, ବରଂ ନୂତନ ଚିନ୍ତନ ମାର୍ଗରେ ନିଜର ଅନ୍ତରକୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ କର । ତେବେ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ’ଣ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ପାରିବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ପାରିବ ଯେ, କେଉଁ ବିଷୟ ଗୁଡ଼ିକ ଭଲ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରିୟ ଓ ସିଦ୍ଧ ।

3 ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ବିଶେଷ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରଦାନ କରିଥିବାରୁ ମୋର ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହିବା କଥା ଯେ, ନିଜକୁ ଅନ୍ୟଠାରୁ

ଭଲ ଭାବ ନାହିଁ। ପରମେଶ୍ୱର ଯେଉଁ ପ୍ରକାରର ବଶ୍ୟ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ତାହାକୁ ଦେଖନ୍ତୁ, ସେହି ଅନୁସାରେ ତୁମ ନିଜକୁ ନିମ୍ନ ମନେ କର। 4 ଯେପରି ଆମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କର ଗର୍ବରୂପ ଅଛି ଓ ଏହି ଗର୍ବରେ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଅଙ୍ଗ ଅଛି। ଏହି ଅଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ଏକା ଭଳି କାମ କରନ୍ତି ନାହିଁ। 5 ସେହି ଭଳି ଆମ୍ଭେ ସଂଖ୍ୟାରେ ଅନେକ ଲୋକ, କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ଆମ୍ଭେ ଏକ ଗର୍ବରୂପ ବଢ଼ିବା ଅଙ୍ଗ ଭଳି ଆମ୍ଭେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନ୍ୟର ପରିପୁରକ। 6 ଏହି ଭଳି ଆମ୍ଭକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହରୁ, ବଢ଼ିବା ସବୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନମାନ ମିଳିଛି। ଜଣେ ତା'ଠାରେ ଥିବା ବଶ୍ୟ ଅନୁସାରେ ତାହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରୁ। ଯଦି କାହାକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାରା ଦାନ ମିଳିଛି, ତାହେଲେ ସେ ନିଜର ବଶ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାରା କରୁ। 7 ଯଦି କାହାକୁ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ ମିଳିଛି ତେବେ ସେ ନିଜକୁ ସେବା ପାଇଁ ଅପଣ କରୁ। ଯଦି କାହାକୁ ଶିକ୍ଷା ବା ଉପଦେଶ ଦେବା ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ ମିଳିଛି, ତା ହେଲେ ସେ ନିଜକୁ ପ୍ରଭୁର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇ ଦେଉ। 8 ଯଦି କାହାକୁ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତାଣ ଦେବାର ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ ମିଳିଛି, ତାହେଲେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତାଣ ଦେଉ। ଯଦି କାହାକୁ ଦାନ ଦେବା ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ ମିଳିଛି ତାହେଲେ ସେ ଖୋଲି ମନରେ ଦାନ କରୁ। ଯଦି କାହାକୁ ନେତୃତ୍ୱ ନେବାର ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ ମିଳିଛି, ତାହେଲେ ସେ ମନ ପ୍ରାଣ ଢାଳି ନେତୃତ୍ୱ ଦେଉ। ଯଦି କାହାକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦୟା ଦେଖାଇବା ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ ମିଳିଛି ତାହେଲେ ସେ ଆନନ୍ଦ ମନରେ ଦୟା ଦେଖାଉ।

9 ତୁମ୍ଭର ପ୍ରେମ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହେଉ। ମନକୁ ଘୁଣା କର। 10 ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଜକୁ ଦୃଷ୍ଟି କର। ଭଲ ଓ ଭଲଖିଲ ଭଳି ସମର୍ପିତ ରହି ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ଦୟାର ସହ ପ୍ରେମ କରୁ। ତୁମ୍ଭେ ନିଜେ ଯେତିକି ସମ୍ମାନ ଚାହୁଁ, ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ ସମ୍ମାନ ଏହି ଭଲଭଲଖିଲ ମାନଙ୍କୁ ଦିଅ। 11 ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କାମ କରିବାରେ ଉତ୍ସାହ ପ୍ରକାଶ କର। ତାଙ୍କ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆଲସ୍ୟ କର ନାହିଁ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସେବା କଲେବେଳେ ଆତ୍ମିକ ଭାବରେ ଉଦ୍‌ଯୋଗ ହୁଅ। 12 ଭରସା ଥିବାରୁ ପ୍ରସନ୍ନ ରୁହ। ଅସ୍ୱାଧୀନ ସମ୍ମାନ ହେବା ବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧର। ନିରନ୍ତର ପ୍ରାର୍ଥନା କର। 13 ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କର କାମରେ ସାହାଯ୍ୟ କର। ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ଦରକାର ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖ, ନିଜ ଘରକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତିଥି ଭାବରେ ସ୍ୱାଗତ କର।

14 ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମନ୍ଦ ଆଚରଣ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭେ ଭଲ ଆଚରଣ କର। ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦିଅ ନାହିଁ, ବରଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲ କଥା କୁହ। 15 ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟମାନେ ପ୍ରସନ୍ନ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହତ ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଅ। ଅନ୍ୟମାନେ ଦୁଃଖିତ ଥିଲେ ବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହତ ଦୁଃଖିତ ହୁଅ। 16 ନିଜ ଭିତରେ ମିଳିମିଶି ଶାନ୍ତରେ ରୁହ। ଗର୍ବ କର ନାହିଁ। ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହଁନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସହତ ସାଙ୍ଗ ହେବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛୁକ ହୁଅ। ନିଜକୁ ବୁଝିମାନ ବୋଲି ଭାବ ନାହିଁ।

17 ମନ୍ଦ ପ୍ରତିବଦଳରେ କାହାର ପ୍ରତି ମନ୍ଦ କର ନାହିଁ। ଯାହାକୁ ସବୁ ଲୋକ ଭଲ ବୋଲି ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି ସେହିଭଳି କାମ କରିବା ତୁମ୍ଭର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉ। 18 ଲୋକଙ୍କ ସହତ ଶାନ୍ତରେ ରହିବା ପାଇଁ ଯଥାସାଧ୍ୟ ଚେଷ୍ଟା କର। 19 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଭୁଲ କରି ଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ନିଜ ତରଫରୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଅ ନାହିଁ। ତାହାକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧ ଦ୍ୱାରା ଦଣ୍ଡିତ ହେବା ଲାଗି ଅପେକ୍ଷା କର। ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖା ଅଛି: ପରମେଶ୍ୱର କହିଛନ୍ତି, “ଦଣ୍ଡ ଦେବା ମୋର କାମ। ମୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଦାନ ଦେବି।” * 20 କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏପରି କରିବା ଉଚିତ: “ଯଦି ତୁମ୍ଭର ଶତ୍ରୁ ଡୋକରେ ଅଛି, ତାହାକୁ ଖାଇବାକୁ ଦିଅ, ଯଦି ତୁମ୍ଭର ଶତ୍ରୁ ତୃଷ୍ଣିତ ଅଛି, ତାହାକୁ ପିଇବାକୁ ଦିଅ। ଏପରି କଲେ ତୁମ୍ଭେ ତାହାକୁ ଲଢ଼ିତ କରି ପାରବ।” * 21 ମନ୍ଦ ଦ୍ୱାରା ହାରି ଯାଅ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେ ଭଲ କାମ କରି ମନ୍ଦକୁ ହରାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର।

ତୁମ୍ଭ ସରକାରଙ୍କ ନିୟମ ମାନ

13 ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକର ସରକାରୀ ଶାସକମାନଙ୍କ ଅଧୀନତା ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଉଚିତ୍। କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଏହି କ୍ଷମତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁମାନେ ଅଧିକାରୀ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରା ଯାଇଛି। 2 ଅତଏବ ଅଧିକାର ବିରୋଧ କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାର ବିରୋଧୀ। ଏପରି ବିରୋଧ କରୁଥିବା ଲୋକ, ନିଜ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡ ପାଇବା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରି ଥାଏ। 3 ଯେଉଁମାନେ ଠିକ କାମ କରନ୍ତି, ଶାସକଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ମନ୍ଦ ବା ଭୁଲ କାମ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଉତ୍ତମ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ। ଶାସକମାନଙ୍କ ଉତ୍ତର ମୁକ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ଏକ ମାତ୍ର ଉପାୟ ହେଉଛି ଭଲ କାମ କରିବା। ଭଲ କାମ କଲେ ଶାସକମାନେ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରଶଂସା କରିବେ। 4 ତୁମ୍ଭକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଶାସକ ହେଉଛନ୍ତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବକ। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଭୁଲ କଲେ ଉତ୍ତମ କରିବା ଶାସକର ଦଣ୍ଡ ଦେବା କ୍ଷମତା ଅଛି, ସେ ସେହି କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗ କରି ମନ୍ଦ କାମ କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ। 5 ସେଥିପାଇଁ ଶାସକଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭେ ବାଧ୍ୟ। ପାଳନ ନ କରିବା କାରଣରୁ ଯେ ଦଣ୍ଡିତ ହେବ, ସେଥିପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର ନାହିଁ। ଅଧିକନ୍ତୁ ଶାସନକୁ ମାନିବା ଠିକ୍ କାମ ବୋଲି ଜାଣିଥିବାରୁ ତୁମ୍ଭେ ଏପରି କରିବା ଉଚିତ୍।

6 ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସରକାରକୁ କର ମଧ୍ୟ ଦିଅ। ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବାରେ ରହିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ନିଜର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସମୟ ଦେଉଛନ୍ତି। 7 ସମାଜରେ ଯାହାଙ୍କର ଯାହା ପ୍ରାପ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ତାହା ଦିଅ। ଯାହାଙ୍କୁ ଶୁଳ୍କ ଦେବା କଥା ତାହାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଶୁଳ୍କ ଦେଇ ଦିଅ। ଯାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ସହତ ଆଦର କରିବା

“ଦଣ୍ଡ ... ଦେବ” ଦ୍ୱିତୀୟ ବନ୍ଦରଣୀ 32:35
 “ଯଦି ... ପାରିବ” ହତୋପଦେଶ 25:21-22

କଥା ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ ଓ ଆଦର କର। ଯାହାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେବା କଥା ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦିଅ।

ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବା ହିଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଟେ

୫କାହାର ରଖା ହୁଅ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ପ୍ରେମର ରକ୍ଷରେ ରଖା ହୁଅ। ଯେଉଁ ଲୋକ ପ୍ରତିବେଶୀକୁ ପ୍ରେମ କରେ ସେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମାନଙ୍କୁ। ୯ମୁଁ ଏପରି କହୁଛି, କାରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା କୁହେ: “ବ୍ୟଭିଚାର କର ନାହିଁ, କାହାକୁ ବଧ କର ନାହିଁ, କୌଣସି ଦିନିଷ ଚୋରୀ କର ନାହିଁ, ଅନ୍ୟ ଲୋକର ଦିନିଷ ପ୍ରତି ଲୋଭ ରଖ ନାହିଁ।”* ଏହି ସମସ୍ତ ଆଦେଶ ଗୁଡ଼ିକ ଓ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକ ସାମାନ୍ୟ ଭାବେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅଟେ, ଯଥା: “ନିଜକୁ ପ୍ରେମ କଲି ଭଳି ଅନ୍ୟ ପ୍ରତିବାଶୀକୁ ପ୍ରେମ କର।”* 10ପ୍ରେମ ଅନ୍ୟ ଲୋକକୁ ଆଦାତ କରେ ନାହିଁ, ଅତଏବ ପ୍ରେମ କରିବା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନର ସମକକ୍ଷ।

11ମୁଁ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହୁଛି, କାରଣ ଆତ୍ମର ଏହି ସମୟଟି ଅତି ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ନିତ୍ୟରୁ ନିତ୍ୟ ହେବାର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି। ଆତ୍ମର କାଳରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଭୁଲନାରେ ଏବେ ଆତ୍ମେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବା ସମୟର ନିକଟତର ହୋଇଛି। 12‘ଗୁଡ଼ି’ ପ୍ରାୟଶ କଟି ଗଲଣି। ‘ଦିନ’ ପ୍ରାୟଶ ଏହିଠାରେ। ଅତଏବ ଅନ୍ଧକାରରେ କରୁଥିବା ପାପ କାମ ଆତ୍ମେ ବନ୍ଦ କରିବା ଉଚିତ। ଆତ୍ମେ ପ୍ରକାଶରେ ହେଉଥିବା ଭଲ କାମ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିବା ଉଚିତ। 13ଆତ୍ମେ ଉତ୍ତମ ଲୋକଙ୍କ ଭଳି, ଦିବସର ଲୋକଙ୍କ ଭଳି ଠିକ୍ ଭାବରେ ରହିବା ଉଚିତ। ଆତ୍ମେ ଖର୍ଚ୍ଚାନ୍ତ ରସରଙ୍ଗରେ ମାତିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ। ମାତାଲ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। ଯୌନଗତ ପାପକର୍ମ ଓ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଭୋଗ ବିଳାସରେ ଲିପ୍ତ ହେବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ। ମୁକ୍ତିକର୍ମ କରିବା ଓ ଇର୍ଷାକୁ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। 14ନିଜର ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱାର୍ଥପର ଲଜ୍ଜାକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବାରେ ଲାଗି ନ ରହି ଆତ୍ମେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପରଧାନ କରିବା ଉଚିତ।

ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ ସମାଲୋଚନା କର ନାହିଁ

14 ଯେଉଁ ଲୋକର ବିଶ୍ୱାସ ଦୁର୍ବଳ, ସେ ଲୋକକୁ ନିଜ ଦଳ ଭିତରେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ମନା କର ନାହିଁ। ସେହି ଲୋକର ଭିନ୍ନ ମତ ପାଇଁ, ତା ସହିତ ମୁକ୍ତିକର୍ମ କର ନାହିଁ। 2ଦଶେ ଲୋକ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଖାଦ୍ୟ ଖାଇ ପାରିବ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରେ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ଅନ୍ୟ ଦଶକର ବିଶ୍ୱାସ ଦୁର୍ବଳ, ସେ କେବଳ ଶାକାହାରୀ ଭୋଜନ ଖାଏ। 3ଯେଉଁ ଲୋକ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଖାଦ୍ୟ ଖାଇ ପାରେ ସେ ରବି କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଯେ, ସେ ଶାକାହାରୀ ଲୋକଠାରୁ ଅଧିକ ଭଲ। ସେହିପରି ଶାକାହାରୀ ଲୋକ ସ୍ତ୍ରୀର ନ କରୁ ଯେ, ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଭୋଜନ କରୁଥିବା ଲୋକ ମନ୍ଦ ଅଟେ। ପରମେଶ୍ୱର ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ

କରିଛନ୍ତି। 4ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ୟ ଲୋକର ଗୁଣକୁ ବିଚାର କର ନାହିଁ। ତାହାର ମାଲିକ କେବଳ ନାଶିପାରେ ଯେ ଗୁଣରଟି ଭଲ କି ମନ୍ଦ। ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବକମାନେ ଯୋଗ୍ୟ, କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ କରିଛନ୍ତି।

5ଦଶେ ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ କରି ପାରେ ଯେ, ଗୋଟିଏ ଦିନ, ଅନ୍ୟ ଦିନ ଗୁଡ଼ିକ ଭୁଲନାରେ ବିଶିଷ୍ଟ ଅଟେ। ସେହିପରି ଅନ୍ୟ ଦଶେ ଲୋକ ସମସ୍ତ ଦିନ ଗୁଡ଼ିକୁ ସମାନ ମହତ୍ତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରି ପାରେ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ନିଜର ବିଶ୍ୱାସ ନେଇ ମନରେ ନିଶ୍ଚିତ ହେବା ଉଚିତ। 6ଯେଉଁ ଲୋକ ଗୋଟିଏ ଦିନକୁ ଅନ୍ୟ ଦିନ ଗୁଡ଼ିକ ଭୁଲନାରେ ବିଶେଷ ମହତ୍ତ୍ୱ ଦିଏ, ତାହା ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ସେପରି କରେ। ଯେଉଁ ଲୋକ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଖାଦ୍ୟ ଖାଏ, ତାହା ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ କରେ। ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଏ। ଯେଉଁ ଲୋକ କେତେକ ପ୍ରକାରର ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବାକୁ ବାରଣ କରେ, ତାହା ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ସେପରି କରେ, ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଏ। 7ଆତ୍ମେ ସମସ୍ତେ ନିଜ ପାଇଁ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବା ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରୁ। 8ଆତ୍ମେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରହିଲେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରହୁ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କଲେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରୁ। ତାହେଲେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରହୁ ବା ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରୁ, ଆତ୍ମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ହିଁ ଅଛୁ।

9ସେଥିପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କଲେ ଓ ମୃତ୍ୟୁର ପୁନଃ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେଲେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏପରି କରିବାର କାରଣ ଯେ, ଯେଉଁମାନେ ମରି ସାରିଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଛନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ହୋଇ ପାରିବେ। 10ଅତଏବ, ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ଭଲକୁ ବିଚାର କର ନାହିଁ। ନିଜକୁ ନିଜ ଭଲଠାରୁ ଅଧିକ ଭଲ ବୋଲି ଭାବ ନାହିଁ। ଆତ୍ମେ ସମସ୍ତେ ନ୍ୟାୟବିଚାର ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଗରେ ଠିଆ ହେବା, ଓ ସେ ଆତ୍ମର ବିଚାର କରିବେ। 11ଗାୟରେ ଲେଖା ଅଛି:

“ପ୍ରଭୁ କହିଛନ୍ତି: ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ମୋ ଆଗରେ ଆଶ୍ରୟାଣୁ ବସିବ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ମୋତେ ପରମେଶ୍ୱର ବୋଲି କହିବ। ମୁଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିବା ଯେପରି ସତ୍ୟ, ସେହିପରି ଏହା ଘଟିବ।” *ଯିଶାଇୟ 45:23*

12ଅତଏବ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସାମନାରେ ନିଜ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟତା ହସାବ ଦେବାକୁ ହେବ।

କୌଣସି ଲୋକର ପାପର କାରଣ ହୁଅ ନାହିଁ

13ତାହେଲେ ଆତ୍ମେ ଏକାରେକକୁ ଦୋଷ ଦେବା ବନ୍ଦ କରିବା ଉଚିତ। ଆତ୍ମେ ଏପରି ସଂକଳ୍ପ ନେବା ଦରକାର, ଯେପରି ଆତ୍ମର କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ନିଜ ଭଲ କି ଭଲଣା ପାପରେ ପଡ଼ିବେ ନାହିଁ। 14ମୁଁ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ରହିଥିବାରୁ, ମୁଁ ନାଶେ ଯେ, ନିଶ୍ଚୟ କୌଣସି ଭୋଜନ ଆପେଆପେ ଅଗୁଣ ହୁଏ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ଦଶେ କୌଣସି ଖାଦ୍ୟକୁ ଅଗୁଣ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେହି ଖାଦ୍ୟ ତା ପାଇଁ ଅଗୁଣ ହୁଏ। 15ତାହାକୁ ସେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଅନୁଚିତ। ତୁମ୍ଭ

“ବ୍ୟଭିଚାର ... ନାହିଁ” ଯାତ୍ରାପୁସ୍ତକ 20:13-15, 17
“ନିଜକୁ ... କର” ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ 19:18

ଖାଦ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ତୁମ୍ଭର ଭାଇର ବିଶ୍ୱାସକୁ ଆଘାତ ଦେଉଛ, ତାହେଲେ ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରକୃତରେ ପ୍ରେମ ଦ୍ୱାରା ପରତୁଳିତ ବ୍ୟକ୍ତି ଭଳି ବ୍ୟବହାର କରୁ ନାହିଁ। ସେ ମତ୍ତ ଭାବୁ ଥିବା କୌଣସି ଖାଦ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରି ତୁମ୍ଭେ ତା'ର ବିଶ୍ୱାସକୁ ନଷ୍ଟ କରି ନାହିଁ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେ ଲୋକ ଲାଗି ମଧ୍ୟ ପ୍ରାଣ ତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ। 16ତୁମ୍ଭେ ଦ୍ୱାରା ଭଲ ବୋଲି ଗଣିତ କର୍ମର କୌଣସି ବିଷୟକୁ ଅନ୍ୟମାନେ ମତ୍ତ ବୋଲି ନ କୁହନ୍ତୁ। 17ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ଖାଇବାପିଇବା ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ନୁହେଁ। ସେଠାରେ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଲା, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହତ ଧାର୍ମିକ ନୀତି କାଟିବା, ଗାନ୍ଧ, ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ଆନନ୍ଦ କରିବା। 18ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସେବାରେ ରହ ଏହାପ୍ରକାର ନୀତିମାନାପନ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରସନ୍ନ କରନ୍ତି। ଲୋକେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ଓ ସମ୍ମାନ ଦିଅନ୍ତି।

19ଅତଏବ ଆସ, ଆମ୍ଭେ ଗାନ୍ଧ ଆଣୁଥିବା କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପରଶ୍ରମ ପୂର୍ବକ କରିବା। ପରସ୍ପରକୁ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା କାର୍ଯ୍ୟମାନ କରିବା। 20ଖାଦ୍ୟ ଯେପରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କାମକୁ ନଷ୍ଟ ନ କରେ। ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ। କିନ୍ତୁ ଏପରି ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା ଭୁଲ, ଯଦି ତାହା ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ପାପରେ ପଡ଼ିଯିବାର କାରଣ ହୋଇଥାଏ। 21ଯଦି ତୁମ୍ଭର ଭାଇ ବା ଭଉଣୀକୁ ତୁମ୍ଭର ଖାଇବା ଓ ପିଇବା ଦ୍ୱାରା, ପାପକର୍ମ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରେ, ତାହେଲେ ତୁମ୍ଭେ ମାଂସ ନଖାଇବା ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ନ ପିଇବା ଅଧିକ ଭଲ। ଏପରି କୌଣସି କାମ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଯଦି ତାହା ତୁମ୍ଭ ଭାଇ ବା ଭଉଣୀଙ୍କୁ ପାପ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ତ୍ରୀଯୋଗ ଦିଏ।

22ନିନ୍ଦର ଏହି ଭଳି ବିଶ୍ୱାସଗୁଡ଼ିକୁ ପରମେଶ୍ୱର ଓ ତୁମ୍ଭ ନିନ୍ଦ ଭିତରେ ଗୋପନୀୟ ଭାବେ ରଖ। ଯେଉଁଲୋକ ନିନ୍ଦେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା କର୍ମମାନ କଲିବେଲେ ନିନ୍ଦକୁ ଦୋଷୀ ବୋଲି ଭାବେ ନାହିଁ, ସେହି ଲୋକ ବାସ୍ତବରେ ସୁଖୀ ଓ ଧନ୍ୟ। 23କିନ୍ତୁ ଯଦି ନିନ୍ଦେ, ସେ ଠିକ କାମ କରୁଛି ବୋଲି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ନିନ୍ଦା ଡୋଳନ କରେ, ତାହେଲେ ସେ ନିନ୍ଦକୁ ଦୋଷୀ କରେ। କାରଣ ସେ ବିଶ୍ୱାସରେ ଭୋଜନ କରେ ନାହିଁ। ଯଦି ନିନ୍ଦେ ଠିକ ନୁହେଁ ବୋଲି ଜାଣିପାରି ମଧ୍ୟ କୌଣସି କାମ କରେ, ତାହେଲେ ସେ ପାପ କରୁଛି।

15 ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ବିଶ୍ୱାସ ପାଇଁ ବଳବାନ୍ ଅଛୁ। ଅତଏବ, ଦୁର୍ବଳ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଦୁର୍ବଳତାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା। ଆମ୍ଭେ କେବଳ ନିନ୍ଦକୁ ଶୁଣି ରଖିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। 2ଆମ୍ଭେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ। ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ବଳବାନ କରିବା ଓ ବଢ଼ାଇବା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କଣ ଭଲ ତାହା ଭାବିବା ଉଚିତ। 3ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ନିନ୍ଦକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟାକରି ନଥିଲେ। ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଗାୟ କୁହେ: “ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭର ଅପମାନ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ମୋର ବି ଅପମାନ କରୁଛନ୍ତି।”*

4ଗାୟରେ ଯେଉଁ କଥାମାନ ଲେଖା ଅଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭର ଯୈର୍ଯ୍ୟ ଓ ଶକ୍ତି ବଢ଼େ ଓ ଆମ୍ଭେ ଭରସା ଲାଭ କରୁ। 5ଯୈର୍ଯ୍ୟ ଓ ଶକ୍ତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ। ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି ଯେ ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ଯୀଶୁଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ମିଳିମିଶି ରୁହ। 6ତାହେଲେ ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ର ଭାବରେ ଆମ୍ଭ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପିତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମହମା ପ୍ରଦାନ କରି ପାରିବ। 7ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ଗ୍ରହଣ କର। 8ଏହି କର୍ମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମହମା ପ୍ରଦାନ କରିବ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଛି ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଯାହା ପ୍ରତିକ୍ଷା ସବୁ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ତାହା ସତ୍ୟ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ପାଇଁ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ସେବକ ହେଲେ। 9ଅଣଯିହୁଦୀ ଲୋକେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ କରୁଣା ପାଇଁ, ତାହାଙ୍କୁ ମହମା ପ୍ରଦାନ କରି ପାରିବେ ସେଥିପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସେ ଏହା କଲେ। ଗାୟ କୁହେ:

“ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଅଣଯିହୁଦୀ ଲୋକଙ୍କ ଭିତରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଇବି, ଓ ତୁମ୍ଭ ନାମର ମହମା ଗାନ କରିବି।”
ଗୀତସଂହତା 18:49

10ଗାୟ ଏ ଭଳି ମଧ୍ୟ କୁହେ,
“ତୁମ୍ଭେ ଅଣ ଯିହୁଦୀମାନେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବକ୍ତା ହୋଇଥିବା ଲୋକଙ୍କ ସହତ ପ୍ରସନ୍ନ ରହିବା ଉଚିତ।”
ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ 32:43

11ଗାୟ ଏ ଭଳି ମଧ୍ୟ କୁହେ,
“ତୁମ୍ଭେ ଅଣ ଯିହୁଦୀମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରଂସା ଗାନ କର, ସମସ୍ତ ଲୋକେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରଂସା କରିବା ଉଚିତ।”
ଗୀତସଂହତା 117:1

12ଯିଶାଇୟୁ ମଧ୍ୟ କୁହନ୍ତି,
“ଯିଶୟୁ*ଙ୍କ ବଂଶରୁ ନିନ୍ଦେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ। ସେହି ଲୋକ ଅଣଯିହୁଦୀ ମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗାସନ କରିବେ, ଓ ଅଣ ଯିହୁଦୀମାନେ ସେହି ଲୋକ ପାଇଁ ଭରସା ଲାଭ କରିବେ।”
ଯିଶାଇୟୁ 11:10

13ମୁଁ ସମସ୍ତ ଭରସା ସ୍ରୋତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି ଯେ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ କାରଣରୁ ତୁମ୍ଭ ନୀତିମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆନନ୍ଦ ଓ ଶାନ୍ତି ଆଣି ଦିଅନ୍ତୁ। ତାହେଲେ ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରଭୁର ଭରସା ଲାଭ କରିବ ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଶକ୍ତି ତୁମ୍ଭ ନୀତିମାନେ ଝରିବ।

ପାଉଲ ନିନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ କହୁଛନ୍ତି

14ମୋ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ! ମୁଁ ନିନ୍ଦେ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭଲ ଗୁଣରେ ପରପୁଣ୍ୟ। ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁର ଜ୍ଞାନ ଅଛି ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ପାରିବ।

15କିନ୍ତୁ ପୁନର୍ବାର ମନେ ପକାଇବା ପାଇଁ ମୁଁ ଖୋଲଖୋଲ ଭାବେ କେତେକ ବ୍ୟୟରେ ଲେଖିଥିଲି । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ ବିଶେଷ ଅନୁଗ୍ରହଦାନ ପାଇଥିବାରୁ, ମୁଁ ଏପରି କଲି । 16ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଗୁଙ୍କର ଦଣେ ସେବକ ହୋଇ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ନିୟୁକ୍ତ କଲେ । ସେ ମୋତେ ସ୍ତସମାଗୁର ଶିକ୍ଷା ଦେବାର ପବିତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ନିୟୁକ୍ତ କଲେ । ଏପରି କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଲା ଯେ, ଅଣଯିହୁଦୀମାନେ ଉତ୍ସର୍ଗଦାନ ସ୍ୱରୂପ ହେବେ ଯାହା କି ପରମେଶ୍ୱର ଗ୍ରହଣ କରିବେ । ଏହି ଦାନ ଲୋକମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ର କରାଗଲା ।

17ମୁଁ ଗର୍ବ କରେ ଯେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଗୁଙ୍କଠାରେ ରହି ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବା କରୁଛି । 18ମୁଁ ନିଜେ କରିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟୟରେ କିଛି କହିବି ନାହିଁ । ମୁଁ କେବଳ ସେହି କଥା ଗୁଡ଼ିକ କହିବି, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଯାଗୁ ମୋ ଦ୍ୱାରା କରୁଛନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ଅଣଯିହୁଦୀମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାଧ୍ୟ ହେବେ । ସେମାନେ ମୋ କଥା ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମାନୁଛନ୍ତି । 19ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ ଓ ଅଦ୍ଭୁତ ଘଟଣା ମାଧ୍ୟମରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଶକ୍ତିରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମାନୁଛନ୍ତି । ମୁଁ ଯିରୁଶାଲମଠାରୁ ଇଲୁରିକ ରୂପେ ଅଞ୍ଚଳରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ସ୍ତସମାଗୁର ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲି ଓ ମୋର ସେହି କାର୍ଯ୍ୟସମାପ୍ତ କଲି । 20ମୁଁ ସେହି ନାଗା ମାନଙ୍କରେ ଯାଗୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସ୍ତସମାଗୁର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ଯେଉଁଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ନାମ ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଶୁଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଏପରି କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯେ, ଅନ୍ୟ ଲୋକଦ୍ୱାରା ଆରମ୍ଭ କରା ଯାଇଥିବା ମୂଳଦୁଆ ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଯେପରି ମୁଁ ଆଉଥରେ ନ କରେ । 21କିନ୍ତୁ ଗାୟୁରେ ଏହିପରି ଲେଖା ହୋଇଛି:

“ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟୟରେ କୁହାଯାଇ ନାହିଁ, ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖିବେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟୟରେ ଶୁଣି ନାହାଁନ୍ତି, ସେମାନେ ବୁଝିବେ ।”

ଯଶାଇୟ 52:15

ପାଉଲଙ୍କର ରୋମ ଯିବା ଯୋଜନା

22ସେଥିପାଇଁ ଅନେକ ଥର ମୋତେ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ଅଟକାଇ ଦିଆ ଯାଇଛି ।

23ଏବେ ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ମୁଁ ମୋର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରି ସାରିଛି । ବିଗତ ଅନେକ ବର୍ଷଧରି ମୁଁ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲି । 24ଅତଏବ ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ସ୍ପେନକୁ ଯିବି, ସେତେବେଳେ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବି । ଆଶା କରେ ଯେ ସ୍ପେନକୁ ଯିବା ବାଟରେ ମୁଁ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବି, ସେଠାରେ ରହିବି ଓ ଆନନ୍ଦ ଉପଭୋଗ କରିବି । ଭ୍ରମ୍ୟମାନେ ମୋତେ ମୋର ଯାତ୍ରାରେ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରି ପାରିବ । 25ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ସେବାରେ ଏବେ ମୁଁ ଯିରୁଶାଲମ ଯାଉଛି । 26ଯିରୁଶାଲମଠାରେ ଥିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଲୋକମାନେ ଗରବ ଅଟନ୍ତି, ଏବଂ ମାକଦନିଆ ଓ ଆଖାୟାର ବିଶ୍ୱାସୀ ଲୋକେ ଅର୍ଥ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସହାୟ

ହୋଇପାରିବେ । 27ସେମାନେ ଖୁସିରେ ଏହା କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ସେମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । କାରଣ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ଆଶୀର୍ବାଦର ଅଂଶ ଅଣଯିହୁଦୀମାନେ ପାଇଛନ୍ତି । ଅତଏବ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଅଣଯିହୁଦୀମାନେ ସେମାନଙ୍କର ନୀତିକ ଆଶୀର୍ବାଦକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଉଚିତ । 28ଅତଏବ, ମୁଁ ଏହି ସେବାମୂଳକ କର୍ମ ଏକାଠି ଶେଷ କରିସାରିବା ପରେ ଏବଂ ଏହି ଧନକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ଭାବରେ ଯିରୁଶାଲମର ଗରବମାନଙ୍କୁ ଦେଲା ପରେ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କ ନଗର ବାଟ ଦେଇ ସ୍ପେନ ଯିବି । ଗଲା ବାଟରେ ମୁଁ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବି ଓ ସେଠାରେ ରହିବି । 29ମୁଁ ନାଣେ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବି, ସେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଶୀର୍ବାଦ ନେଇ ଆସିବି ।

30ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ! ମୁଁ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ଯାଗୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଅନୁରୋଧ କରେ ଯେ, ଭ୍ରମ୍ୟମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ମୋ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଦ୍ୱାରା ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କର । ଭ୍ରମ୍ୟମାନେ ପ୍ରଭୁ ଯାଗୁ ଓ ଆତ୍ମାର ପ୍ରେମ ଲାଭ କରୁଥିବା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏପରି କର । 31ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଯେ, ମୁଁ ଯିହୁଦୀଠାରେ ଅବିଶ୍ୱାସୀଲୋକମାନଙ୍କ କବଳରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବି । ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଯେ, ଯିରୁଶାଲମଠାରେ ଯାହା ସାହାଯ୍ୟ ପହଞ୍ଚିବ ସେଥିରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକେ ପ୍ରସନ୍ନ ହେବେ । 32ତା’ପରେ ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତା’ହେଲେ ମୁଁ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆନନ୍ଦର ସହ ଆସିବି ଓ ବିଶ୍ରାମ ନେବି । 33ଗାନ୍ଧବାତା ପରମେଶ୍ୱର ଭ୍ରମ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହତ ଆଆନ୍ତୁ । ଆମେନ ।

ପାଉଲଙ୍କ କେତେକ ଅନ୍ତମ କଥା

16 ମୁଁ, ଭ୍ରମ୍ୟ କେଙ୍କେୟା ନଗରୀର ମଣ୍ଡଳୀର ବିଶେଷ ସେବକା, ଆମର ଧର୍ମ ଭଉଣୀ ଫ୍ରେଙ୍କୁ ସ୍ତପାରିଣ କରୁଛି । 2ମୁଁ ଭ୍ରମ୍ୟ କହୁଛୁ ତାହାଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ପରି ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ଗ୍ରହଣ କର । ଭ୍ରମ୍ୟଠାରୁ ତାହାଙ୍କର ଯାହା ଦରକାର, ସେଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ତାହାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର । ସେ ମୋତେ ଓ ଅନ୍ୟ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ବହୁତ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ।

3ପ୍ରୀସ୍ତା ଓ ଆକ୍ୱିନାଙ୍କୁ ମୋର ନମସ୍କାର । ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଗୁଙ୍କ କାମରେ ମୋର ସହକର୍ମୀ ଅଟନ୍ତି । 4ସେମାନେ ମୋର ନୀବନ ରକ୍ଷା ଲାଗି ନିଜ ନୀବନକୁ ବିପଦରେ ପକାଇ ଥିଲେ । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୃତଜ୍ଞ । କେବଳ ମୁଁ ନୁହେଁ ସମସ୍ତ ଅଣଯିହୁଦୀୟ ମଣ୍ଡଳୀର ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୃତଜ୍ଞ । 5ତାଙ୍କ ଘରେ ହେଉଥିବା ମଣ୍ଡଳୀକୁ ମଧ୍ୟ ନମସ୍କାର ।

ମୋର ପ୍ରିୟ ବନ୍ଧୁ ଏପାଲନେତଙ୍କୁ ନମସ୍କାର । ସେ ସମଗ୍ର ଏସିଆ* ରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ପ୍ରଥମ ଲୋକ । 6ନରସ୍ତମଙ୍କୁ ନମସ୍କାର । ସେ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ କାମ କରିଛନ୍ତି । 7ଆନ୍ତନିକ ଓ ଯୁନିୟାଙ୍କୁ ନମସ୍କାର । ସେମାନେ ମୋର ଜ୍ଞାତି, ଓ ସେମାନେ ମୋ ସହତ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ କାରାଗାରରେ ଥିଲେ । ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଅତି

ଏସିଆ ଏସିଆ ମାଲନର ର ପଶ୍ଚିମ ଅଂଚଳ

ପ୍ରସିଦ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା* ଓ ମୋଠାରୁ ପୂର୍ବରୁ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ବଞ୍ଚାଣୀ ଥିଲେ । 8ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ସ୍ଥିତ ମୋର ପ୍ରିୟ ମିତ୍ର ଆମ୍ବିୟାତାଙ୍କୁ ନମସ୍କାର । 9ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସେବା ବନ୍ଧନରେ ଆତ୍ମର ସହକର୍ମୀ ଉଦ୍‌ବୀଣ ଓ ମୋର ପ୍ରିୟତମ ମିତ୍ର ଆରସ୍ତାଖୁଙ୍କୁ ମୋର ନମସ୍କାର । 10ଆପେଲଙ୍କୁ ମୋର ନମସ୍କାର, ଯିଏ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସେବାରେ ପରୀକ୍ଷିତ ଓ ପ୍ରମାଣିତ । ଆରସ୍ତାଖୁଙ୍କ ପରିବାରଦଳଙ୍କୁ ମୋର ନମସ୍କାର । 11ମୋର ଜ୍ଞାତି ହେରୋଦୟୋନଙ୍କୁ ମୋର ନମସ୍କାର । ନାକସଙ୍କ ପରିଦଳ ମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅଟନ୍ତି । 12ପ୍ରଭୁଙ୍କର ପରଶ୍ରମୀ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା କୁଫେଣା ଓ କୁଫୋସାଙ୍କୁ ନମସ୍କାର । ମୋର ପ୍ରିୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବାରେ ପରଶ୍ରମକାରଣୀ ପର୍ଶିଙ୍କୁ ନମସ୍କାର । 13ପ୍ରଭୁଙ୍କର ବନ୍ଧିଷ୍ଣୁ ସେବକ ରୁପେ ଓ ତାହାଙ୍କର ମାଙ୍କୁ ଯେ ମୋର ମାତା ଭଳି ତାହାଙ୍କୁ ମୋର ନମସ୍କାର । 14ଅସ୍ତ୍ରକ୍ରିତ, ଫ୍ରେଗୋନ, ହର୍ମାସ୍, ପାତ୍ରବା ଓ ହର୍ମାସ୍, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଭଲମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହ ଅଛନ୍ତି ନମସ୍କାର । 15ଫିଲଲଗ, ମୁଲୟ, ନୀରୁସ୍ ଓ ତାହାଙ୍କ ଭଉଣୀ, ଅଲ୍ଫା ଓ ସେମାନଙ୍କର ସହତ ଥିବା ସମସ୍ତ ସାଧୁ-ସନ୍ଥମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର । 16ଭୂୟେମାନେ ସମସ୍ତେ ପବିତ୍ର ରୂମ୍‌ନ ଦେଇ ଏକାରେକକୁ ଅଭିବାଦନ ଦଶାଅ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ବା ବଞ୍ଚାଣୀ ସମୂହ ଭୂୟମାନଙ୍କୁ ଅଭିବାଦନ ଦଶାଉଛନ୍ତି ।

17ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ! ମୁଁ ଭୂୟମାନଙ୍କୁ କହବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ ଯେ, ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଭୂୟ ଭିତରେ ଦଳଭେଦ ଓ ବିୟ ଆଣିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସତର୍କ ରୁହ । ଲୋକମାନଙ୍କର ବଞ୍ଚାଣକୁ ଭଲିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସତର୍କ ରୁହ । ଏଭଳି ଲୋକେ ଭୂୟେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ପ୍ରକୃତ ଶିକ୍ଷା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଆନ୍ତି । 18ଏହ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରରେ ରୁହ । ଏଭଳି ଲୋକେ ଆମ୍ଭ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସେବା

ନକରି କେବଳ ନିଜ ସ୍ତମ୍ଭରେ ମାତି ଥାନ୍ତି । ସେମାନେ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଓ ସୁନ୍ଦର କଥା କହ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବୋକା କରନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନେ ମନ୍ଦ ବନ୍ଧନରେ ନାଶି ନାହାଁନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଭୁଲନ୍ତି । 19ଭୂୟେମାନେ ବାଧାହୁଅ; ସମସ୍ତେ ଏହା ଶୁଣିଛନ୍ତି । ମୁଁ ଭୂୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ ଖୁସି । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରେ ଯେ ଭୂୟେମାନେ ଭଲ ପାଇଁ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହୋଇ ରୁହ ଓ ମନ୍ଦ ବନ୍ଧନ ନାଶିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କର ନାହିଁ ।

20ଗାନ୍ଧର ସ୍ତୋତ ପରମେଶ୍ଵର ଶାନ୍ତ ଶୟତାନକୁ ହରାଇବେ ଓ ତା’ ଉପରେ ଭୂୟମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତ ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ଆତ୍ମର ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ଭୂୟମାନଙ୍କ ସହତ ରହୁ । 21ମୋର ସହକାରୀ ତୀମଥ୍ ଓ ମୋର ସୁଜାତୀୟ ଯିହୁଦୀମାନେ ଲୁକୟ, ଯାସୋନ୍ ଓ ସୋସିପାତ୍ର ଭୂୟମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର ଦଶାଉଛନ୍ତି ।

22ଏହ ପତ୍ରର ଲେଖକ ମୁଁ ତର୍ଜିୟ* ଅଟେ । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଭୂୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ନମସ୍କାର କରୁଅଛି ।

23ମୋତେ ଓ ସମଗ୍ର ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଆତିଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିବା ଗାୟ ଭୂୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା ଦଶାଉଛନ୍ତି । ଏରଷ୍ଟ ନାମକ, ଏହ ନଗରର କୋଷାଧ୍ୟକ୍ଷ ଓ କ୍ୱାର୍ଟ ନାମକ ଜଣେ ଭଲ ଭୂୟମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର ଦଶାଉଛନ୍ତି । 24* 25ପରମେଶ୍ଵର ହିଁ ଭୂୟକୁ ଦୃଢ଼ କରି ପାରନ୍ତି । ମୁଁ ଭୂୟମାନଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ ହେବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ସୁସମାଗୁର ପ୍ରଭୁର କରୁଛି ସେହି ସତ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ଆରମ୍ଭରୁ ଗୁପ୍ତ ଭାବରେ ଥିଲା । 26ପରମେଶ୍ଵର ତାହାକୁ ପ୍ରକାଶିତ କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହ ଗୁପ୍ତ ସତ୍ୟ ଏବେ ଆମ୍ଭକୁ ଓ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜ୍ଞାତ କରାଯାଇଛି । ଉଦ୍‌ବନ୍ଧ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କର ଲେଖା ଘାସ ତାହା ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା । ଏହା ଘାସ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପାଇଁ ବଞ୍ଚାଣ ଓ ଆଜ୍ଞାକାରୀତା ବଢ଼ି ପାରିବ । 27ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିଶ୍ଚିତରେ ଏକମାତ୍ର ଜ୍ଞାନବାନ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ମହମା ଅନନ୍ତ କାଳ ପାଇଁ ବ୍ୟାପ୍ତ ରହୁ । ଆମେନ ।

କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା ପ୍ରେରଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଖ୍ୟ ଆନ୍ତନକ ଓ ଯୁନୟ ବୋଧ ହୁଏ ସ୍ୱାମୀ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଥିଲେ ଓ ପ୍ରଭୁର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏକତ୍ର ଯାଉଥିଲେ ।

ତର୍ଜିୟ ପାଉଲଙ୍କର ସେକ୍ରେଟାରୀ ଥିଲେ, ଯେ ଏହି ଚିଠି ପାଉଲଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅନୁଯାୟୀ ଲେଖିଥିଲେ ।
ପଦସଂଖ୍ୟା 24 କେତେକ ପ୍ରତୀରେ ଏହଠାରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ । “ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ଭୂୟମାନଙ୍କ ସହତ ରହୁ, ଆମେନ.”